

Val serija poglavlje 12

Lucifer i Vrč sa Zlatom ili Potraga za Svetim Gralom Ne-očekivanja!

Pa, mi se još uvijek pitamo „Zašto?“

„Ljuštili smo luk“, sloj po sloj, i stigli smo do samog centra, a tamo nismo našli ništa.

Ili je sve to zajedno istina? Moglo bi malo potrajati dok se sve puzzle ne slože i nadam se da će čitatelj biti uz mene, zato što bi bilo potpuno beskorisno za mene da dajem odgovor u dvadeset pet riječi ili manje. Međutim, ako pratimo tragove „znakova“, to će nam omogućiti mnoge prilike za uporedbu, asimilaciju, i tačke daljnje istrage.

Znamo da je ovo pitanje, „zašto?“ jedno od onih sa kojim se ne volimo suočiti. Ali, kad se probudimo kasno u noći, sami sa našim mislima, bez ometanja svakodnevnog života da ispune tu prazninu, tada smo lice u lice sa našom egzistencijalnom dilemom. I to je jedna užasna tišina. U tim trenucima hladne jasnoće, sumornost i uzaludnost našeg postojanja u kosmičkim okvirima podižu se, kako bi nas konfrontiralo, isto kako se suprotstavlja cijelom čovječanstvu tokom milenija.

Vidjeli smo da, da bi izbjegli ovu užasnu „tamnu noć duše“, prihvatićemo bilo koji odgovor koji nam se nudi zato što hladna, duboka tišina koja slijedi to pitanje mora biti ispunjena po svaku cijenu. I najtužnija činjenica je to da postoji jako dosta ljudi koji su voljni da nas pokušaju uvjeriti da oni imaju „odgovor na sva naša pitanja“. Ali ovi odgovori uglavnom sadrže nekakvo zbumujuće razlikovanje stvarnosti sa ličnim stavom (mišljenjem) što rezultira jednim prosuđivanjem stvarnosti odbijajući da ju prihvate. I takođe smo vidjeli da oni dijelovi stvarnosti koji su odbijeni ili prosudjeni kao nešto „pogrešno“ ili „zlo“ imaju jedan način manifestiranja nama direktno u lice, zahtijevajući da budu „posvjedočeni“.

S jedne strane, imamo Kasiopejce koji nam govore da su uslovi koji vladaju u našoj stvarnosti upravo onakvi kako je Gurdjieff govorio u "Madjioničarevoj pripovjeci" (Tale of the Magician) iz koje smo pričali u osmom poglavljju. Pronašli smo sasvim slična svjedočenja ove verzije „velikog pitanja“ u veoma drevnim tradicijama kao što su Sufizam, gnosticizam, i možda čak i Katarizam, kao i u savremenim djelima poput djela Karlosa Kastanede, Theun Maresa, i drugih zagovornika Toltečkog puta.

A s druge strane imamo bezbroj „imaginarnih vjerovanja“ čovječanstva. Ta vjerovanja su čvrsto držana, kao što možemo vidjeti iz ove pribilješke jednog naših čitatelja:

Dragi prijatelji Laura i Ark

Pročitao sam mnoge od vaših Cs poruka i konačan osjećaj je uvijek jedan tužni ton očaja. Konačno, počeо sam da se pitam kako se može nakupiti toliko nesreće na jednoj tako maloj planeti kao što je Zemlja ako je sam univerzum toliko velik?... Sve se poruke od Cs mogu svesti na isto: mi smo prokleti šta god da činimo. Ali ipak molim vas razmislite o ovome: ljudska rasa je daleko bolja od svih onih bića sa 6D, 4D i svih ostalih dimenzija, ako možemo imati jednog Mocarta, Bacha; Muziku i Poeziju, majke koje se brinu o svojoj djeci i očeve koji se brinu sa puno ljubavi. Mi smo daleko bolji od svih tih budalastih stvari. Vjerujte mi, oni nastoje da vas zbune, i sa porukom koja kao dolazi od dobrih

momaka, nešto malo istine je između mnogo laži, i na kraju ispada da smo svi prokleti. Nemojte džabe trošiti vaše vrijeme i duše.

Citat:

Svaki put kad primim ovakav dopis, ne odbacujem to odmah automatski kao nešto što je došlo od nekog ko jednostavno „ne konta“. Uvijek iskoristim takvu priliku da preispitam sve ono za šta mislim da bi moglo poslužiti razotkrivanju, recimo nekim slučajem, oni bi mogli biti apsolutno u pravu, a ja bih mogla pogriješiti, i same Kasiopejske informacije bi mogle biti samo još jedna stavka u beskrajnoj seriji dezinformativne kampanje kreirane da stave čovječanstvo pod kontrolu nekih mračnih sila tako što ih navode da „vjeruju“ u te stvari.

U Poglavlju 10 smo diskutovali kako informacije mogu biti „korumpirane“ pristrasnošću prijemnika i ignorantnošću izvora, čak i ako je taj izvor „diskarniran“. Međutim, još uvijek se moramo nositi sa tim dubljim pitanjima koja su gore pomenuta. Kako to činimo?

Kao što čitalac vjerovatno zna do sada, mi ne uzimamo baš sve što Kasiopejci kažu kao „istinu“, a da prethodno to sve dobro i unakrsno ne provjerimo i ne izvršimo potrebna eksperimentiranja. Mi niti sada, niti smo ikada, uzimali to kao materijal za kojeg je dovoljno samo istinski vjerovati. Sigurno da je to interesantno, zato što mnoge oblasti mogu biti nezavisno provjerene, a neke su po svojoj prirodi, neprovjerljive.

Kao što sam već napisala, naučili smo mnoge stvari, i polazeći ne samo od toga da smo bili „informisani“, već imajući jednu sugestiju koju su nam dali, koju smo potom posmatrali, eksperimentisali s njom, i razvili je još više na vlastiti način. I to je jedna od ključnih stvari vezanih za Kasiopejce: oni to jednostavno „ne iznose“. Kao što sam prije napomenula, oni daju znakove, ali ne i autokartu. Njihov stav je takav da ako mi sami ne ČINIMO nešto, radimo za to, to je onda beskorisno poput slatkiša: prazne kalorije. I sasvim jasno, ovaj pristup je kreiran tako da stvori praksu „kanaliziranja“ nepotrebnom i zastarjelom.

Mi ćemo, jednog dana, „postati“ oni. Ponovo nam govore da je „vođenje nas za ruke“ štetno; oni su položili temelj, dajući nam podršku, zato što smo mi PITALI (i činili su to stalno iznova, konstantno, i uz zalaganje više od dvije godine prije nego što je kontaktiniciran), ali **pravi cilj je naučiti nas da sami hodamo, svjesni, zaštićeni i slobodni od straha i ignorancije**. Samo se nadam da ću to biti u stanju prenijeti čitatelju dovoljno dobro. Potrebno je jako mnogo riječi i stotine stranica da bismo došli do tačke, do momenta kada mi „postavljamo pitanje“, i željela bih posvetiti jednako prostora za izgradnju osnova za odgovor.

Citat:

Suhtilni odgovori koji zahtjevaju napor, promovišu intenzivno učenje. Učenje je istraživanje praćeno afirmacijom znanja kroz otkrivanje. **Učenje je neophodno za napredak duše... to je način na koji vi izgrađujete vaš centar moći...** Strpljenje služi potrazi skrivenog znanja... Pretražite vaše „fajlove“... Učenje je ponekad najbolje obavljeno proučavanjem i istraživanjem... Postoje i drugi putokazi koje možete otkriti vlastitim proučavanjem... (Kasiopejci)

Ovo postaje jedna jako važna točka, ova „izgradnja vašeg centra moći“, tako da držite se ove ideje. Vraćamo se našem čitatelju koji je sugerisao da nas Kasiopejci „nastoje da zbune, i sa porukom koja kao dolazi od dobrih momaka, stave nešto malo istine između mnogo laži... Sve se poruke od Cs mogu svesti na isto: mi smo prokleti šta god da činimo.“ Logična je nedosljednost da se podučava osvještavanje i obrana od „mračnih sila“ kao sredstvo poticanja kontrole od tih istih sila. Ovo pitanje je bilo izneseno mnogo puta u prošlosti, najznačajnije je to bilo objašnjeno od Isusa:

Citat:

Onda je jedan slijepi i gluvi čovjek, koji se nalazio pod vlasti demona, bio doveden pred Isusa, i onda ga je on izlječio, tako da je taj slijepi i gluvi čovjek mogao i govoriti i vidjeti... Ali kad to čuše Farizeji rekoše, ovaj čovjek istjeruje demone samo uz pomoć Belzebuba, demonskog princa. I znajući njihove misli, On im reče: **Bilo koje kraljevstvo koje se okrene protiv samoga sebe biva opustošeno i odbačeno, i niti jedan grad ili kuća koja se okrene protiv sebe neće opstati. I onda ako Satan istjeruje Satana, on postaje okrenut protiv samog sebe i razdvojen; kako onda njegovo kraljevstvo može opstati?** I onda ako ja istjerujem demone uz pomoć Belzebuba uz čiju pomoć ih onda vaši sinovi istjeruju?... Ili kako neko može otići u kuću nekog snažnog čovjeka i uzeti njegove stvari, a da ga prethodno ne veže? Tada on zaista može opljačkati njegovu kuću... Ili napravi neko valjano stablo, koje ima valjane plodove, ili napravi pokvareno stablo i sa njegovim pokvarenim i gnjilim plodovima; **drvo je znano, prepoznavano i suđeno po svojim plodovima.** (Matej 12:22-33, Zondervanova Biblija)

Zanimljivo ali demonski efekat je bilo stanje „sljepoće i gluvoće“. Analogija takode uključuje i ideju jednog „snažnog čovjeka“ koji je bio zavezan tako da je kradljivac mogao ući i opljačkati njegovo vlasništvo, što je u priličnoj mjeri slično onome što nalazimo ovdje. Ali glavna stvar jeste pitanje „Kraljevstva Satane/tame“ koje je bilo dovedeno do slabljenja i pustošenja uslijed podjela. „Ako Satana istjeruje Satana, on onda postaje okrenut protiv samog sebe i razdvojen; kako onda njegovo kraljevstvo može opstati?“ Isus je ukazivao Farizejima da je bilo potpuno nelogično optuživati njega da radi u saradnji sa mračnim silama, jer je efekt njegovog rada bilo oslobođanje tog čovjeka od njegovih demonskih napada i što mu je omogućilo i da progleda i progovori.

U stvari, najveća prevara u svemu ovome jeste učenje da zapravo ne postoje „stvarne“ negativne sile, i da ako i postoje, mi se ne moramo brinuti zbog njih jer, ako samo mislimo lijepo misli, redovno meditiramo, i koristimo naše tople i slatkaste afirmacije, ništa loše nikad neće ući u našu stvarnost.

Mogu vas uvjeriti da zlo ulazi u naše živote zamaskirano u obliku dobrote i istine. Poteškoće u raspravi o zlu u današnje vrijeme nisu zbog toga što je to čudno ili bizarno, nego prije u insistiranju naše kulture da je religijski pogled na dobro i zlo zastarjeo. Problem je dodatno pogoršan New Age učenjem da „zlo“ zapravo jednostavno ne postoji sve dok ga pojedinci sami ne kreiraju u njihovoj realnosti.

Ovo je jako važna stvar, jer **proces zla slijedi liniju erozije naše duhovnosti kroz eroziju znanja.** Koji bolji način zaštite zlih aktivnosti postoji od odbijanja (neprihvatanja) da ono uopšte postoji? Činjenica je, da „sopstvo“ koje stvara zlo i želi da ga ovjekovječi je ono sa viših denziteta i protiv kojih mi nemamo nikakve zaštite **osim kroz znanje o tome ko su oni i kako funkcionišu.** Moramo

naučiti sve o laži kako bismo spoznali istinu.

Ima i onih koji govore o „palim anđelima“ koji su postali „miljenici Satane“. Kako god, mnoga drevna učenja opisuju ovaj stav, ovu suštinu zla, da postoji „od samog početka“. Ovo podrazumijeva da je oduvijek postojao jedan „mračni“ put ili „služenje sebi“ **od samog početka kreacije**. To znači da na jednoj strani novčića postoje oni koji vole sve ostale kao oblik ljubavi prema Bogu i samom sebi; a sa druge strane, imamo jednako valjanu filozofiju ljubljenja sebe samoga kao Boga i manipulisanja drugima kako bi ovjekovječili ovu ljubav prema sebi. Čak bi se moglo reći da bez postojanja ove tenzije suprotnosti, ništa nebi moglo postojati.

Ako uklonimo termine svijetlo i tama, ili dobro i zlo, ostajemo sa kliničkim pojmovima pozitivnog i negativnog polariteta. Međutim, čak i ovdje imamo jednu „osudu“ koja možda nije prikladna. Ipak, koristeći ove riječi kao „konvencionalne“, možemo uvidjeti da postoji vrh negativnog polariteta i da su tu prisutni određeni entiteti iz mnogih područja koji slijede ovaj put (usmjerenje). Mi moramo shvatiti da je to jedan put (orientacija). **On ima svoju validnost u kreaciji**. Ako je postojala namjera da to bude uništeno, zar nije Bog mogao olakšati sve naše probleme, i vratiti sam svu tu energiju samom Sebi?

Postoje oni koji vjeruju da usmjeravanje pažnje na ove ideje „njima daje energiju“. Ovo je istina samo u slučaju da se neko fokusira na ovaj način sa namjerom učestvovanja! U svakom slučaju, **opsežno razumijevanje ovih sila je apsolutno neophodno da bismo znali kako da im damo što manje energije**.

Citat:

„Jedina stvar potrebna za pobjedu zla jeste da dobri ljudi ne čine ništa.“

Ali, šta bi „dobri ljudi“ trebali da čine? Šta smo to trebali izvući ili shvatiti u vezi sa svemirom iz svega toga što su nam Kasiopejci rekli? Sasvim jasno, oni nam nikad NEĆE pružiti sve odgovore na srebrenom poslužavniku; sami moramo do njih doći! Ja radim na tome i ove stranice su rezultat. Ja ne kažem da je moja interpretacija ili shvatanje bilo čega od tih stvari „konačno“ ili apsolutno. I sa nekim novim informacijama, neke od mojih ideja se mogu promijeniti. Ali za sada, dijelim ono što mislim da sam naučila. Ako to pronađe odaziv kod čitatelja, ako mu omogući jednu platformu za njegovo vlastito eksperimentisanje i potragu, onda je to ispunilo svoju svrhu.

Kasiopejci su rekli da ne treba „djelovati protiv“ sila mraka, nego da radije treba „djelovati ZA“ vlastitu sudbinu. U veoma praktičnom smislu, ovo čak može uključiti fizičko izvlačenje samoga sebe iz bilo kojeg broja neprijatnih situacija, čak i uz pomoć sile ako je to neophodno. Ako neko pokušava da vas ubije ili nekoga koga volite, i ako je to VAŠA percepcija vaše sudbine, ili jednostavno osjećate da je vaša odgovornost da to spriječite, onda je to u cijelosti u okviru tih parametara „djelovanja za vlastitu sudbinu“, tj. da učinite bilo šta što je neophodno da spasite svoj život ili živote drugih.

Međutim, mi govorimo o ovome na mnogo više suptilnih načina. Kako neko može djelovati za svoju vlastitu sudbinu ako je prevaren ili hipnotiziran da misli da je dobro ono što je zlo i obratno? I nije to baš uvijek tako jednostavno. Analogija Zlog Mađioničara i njegovog stada koja nam je sugerirana, u određenom smislu, jeste da je to stado „zbrinuto“ (da mu je stalo do stada - prim.prev.). Ali ova briga dovodi do toga da: povremeno Mađioničar dođe i uzme jedno ili više njih iz tog stada zbog „mesa i kože“.

Možemo sasvim sigurno vidjeti kako se čini da tu postoji određena količina „brige“ koja se manifestuje prema čovječanstvu od strane nekih od ovih sila i bića koje su bile predložene ili identifikovane tokom vijekova. Ali postoje određena pitanja u vezi ovoga koja moramo razmotriti sa hladnom logikom. Imamo drevne legende o Ribljim Bogovima i Zmajskoj kulturi, Zmijskim Bogovima, Anunakijima i tako dalje, svi identifikovani sa „civilizirajućim“ uticajima na čovječanstvo. Ali, kao što smo već ranije diskutovali, ove „povlastice“ možda imaju nešto drugačiji plan i svrhu nego samo da pomognu čovječanstvu!

Citat:

P: U ovoj knjizi (Fingerprints of the Gods, Graham Hancock) se također kaže da se na piramidi, istovremeno kad je i proljetni i jesenski ekvinociji, kombiniraju otisci svjetla i mraka da bi kreirali iluziju velike zmije koja se vijuga prema sjevernom stepeništu. U svakom događaju, iluzija traje točno 3 sata i 22 minute. Što nam govori ta kreirana optička iluzija?

O: Obožavanje zmijskog božanstva.

P: Da li je ta iluzija kreirana da producira bilo koji drugi efekt osim obožavanja?

O: Ključ je u čitanju geometrijskog ciklusa.

P: Na stranici br. 80, govori se o tim statuama kod jezera Tiahunaco na jezerima Titicace. Kaže: "Urezbarena u crvenom pješčenjaku (vrsta kamena), istaknuta i cijenjena u drevnom narodu, statua visine 6 stopa stoji prikazuje humanoidno, androgeno biće s velikim očima i usnama. U svojoj desnoj ruci drži nešto slično nožu s valovitom oštricom poput indonezijskog malajskog bodeža. U lijevoj ruci drži predmet poput okovane knjige u kućištu. Od vrha te knjige, ipak, ističe se naprava koja je bila umetnuta u nju, kao nešto osmišljeno u plasti. Od struka naniže, figura izgleda **omotana u odjeću od ribljih ljudsaka.**" Dobro, tamo je još jedna statua s predmetom u svojoj lijevoj ruci koji liči na okovanu knjigu, ali iz nje se ističe viljuškasta drška. Predmet u desnoj ruci je otprilike cilindričan, stisnut u sredini, a veći prema krajevima. Izgleda da ima nekoliko različitih dijelova. Željela bih znati što su ti predmeti, ili naprave, urezbareni u te drevne spomenike i što predstavljaju?

O: Vodič.

P: Što provode ti vodiči? Da li su to bile zvučne naprave koje ste opisali prije?

O: Ne.

P: Što su one provodile?

O: Kvarcnu energiju iz atmosferskog izvora (kvarcni kristal, kvarc, kremen).

P: Za što se koristila ta energija?

O: Sve. Kad netko upregne besplatnu energiju, primjene su neograničene.

P: Zašto su ta bića prikazana u tim nošnjama koje su bile poput ribljih ljudsaka?

O: Reptoidi imaju taj genetski profil u različitim stupnjevima.

P: Prema Sumerskim tradicijama, to je poput boga Oannes-a. Noću bi se natrag zagnjurio u more, ali za vrijeme dana, on bi pričao s ljudima, davao im poglede u pismo, znanost i sve vrste umjetnosti. Ali, zabilježeno je da ga nisu nikad vidjeli da jede. Kažu da je učio ljudе kako konstruirati kuće, dvorce, kako sastaviti zakone, objašnjavao im je principe znanja o geometriji. Učinio ih je razlikovati sjemenja na Zemlji i naučio skupljati plodove. Ukratko, davao im je instrukcije iz svega što bi moglo voditi do finijeg ponašanja i ljudskosti čovječanstva. Od tada, njegove instrukcije su bile toliko univerzalne da se ništa nije materijalno dodalo za njihov napredak. Preživjeli crteži i slike Oannesa na babilonskim i asirijskim reljefima, jasno ga pokazuju kao čovjeka-ribu. Da li je to još jedan takav profil?

O: "El legato". (ambasador, diplomat)

P: Da li je taj Oannes čovijek-riba istovjetan Quinotaur-u koji je navodno bio polu-otac Merovinjanske kraljevske linije?

O: Samo ako netko razmotri gubitke kod prevođenja.

P: Ovdje kaže: Španjolski osvajači i misionari su uništili skoro sve što bi mi ikad mogli koristiti kod istraživanja južnoameričkih civilizacija. Svjedoci iz 16. stoljeća kažu da je tamo postojao smaragdni idol koji je bio kompletno fantastičan. Otac Benito je uzeo taj idol i bacio ga na zemlju, isprao prah u vodi, izlio na tlo, a figuru izgazio i slomio. Cortez-u su dali 2 cirkularna kalendara, jedan od zlata, a drugi od srebra, velike kao kotači od vagona, sa svakakvim vrstama hijeroglifa po sebi, koje je on odmah pretopio u poluge. U čitavoj Centralnoj Americi postojala su ogromna skladišta znanja, prikupljana od drevnih vremena, bila su neumorno sakupljana i poslagana, a spaljena od strane fanatičkih katoličkih misionara. U 7.mj. 1562. godine, na primjer, glavni trg u Monte-u, na Yucatanu, otac Diego de Landa je spalio tisuće manuskripata od Maya, slika i hijeroglifskih natpisa napisanih na umotanim kožama od divljači. Svećenik je rekao: "Našli smo velik broj knjiga napisanim na indijanskom jeziku, ali budući da ne sadrže ništa osim sujevjerja Vraga, sve smo ih spalili, što je uvrijedilo starosjedioce i nadjelo im veliku bol." Hancock (pisac ove knjige) kaže: "Ne samo da su starosjedioci osjetili tu bol, već svatko onda i sad tko god da je istraživa istinu o prošlosti. Diego de Landa je sudjelovao u španjolskoj Satanskoj misiji da bi izbrisao čitavu bazu podataka Centralne Amerike. Na tržnici u Texcoco-u, sagradili su veliku lomaču od astroloških dokumenata, slika, manuskripta, tekstova hijeroglifa, koje su Konkviskadori nasilno uzeli od Asteka kroz prethodnih 11 godina. Kako je to nezamjenjivo skladište znanja i povijesti otišlo u dim, šansa za potresanje neke kolektivne amnezije koja zamčuje naše razumijevanje, bila je izgubljena zauvijek." Dakle, čitajući ovaj opis bolesne "španjolske sotonske misije", koja je uništila prošlost, željela bi imati komentar o tome što je motiviralo Katoličku Crkvu, Katoličke Misionare, i Španjolsku samu po sebi, budući da je ona određena kao jedna od područja gdje se "artifakti" (činjenice, dokazi) mogu još uvijek pronaći. Možete li komentirati?

O: Vi ne trebate komentare, jer smo vam već rekli mnogo o toj želji OPS-a 4. denziteta da se zamuti istina pomoću manipuliranja OPS-a 3. denziteta.

P: Pa, da. Ali, Bože, imaj Milosti! Zgadi se čovjeku kad pomisli na to, na sve to, a i na biblioteku u Aleksandriji, takoder! Da li je to ista stvar koja se radila u Evropi za vrijeme tzv. "Mračnog Doba"?

O: Da.

P: I zato je Mračno doba - mračno. Katolička crkva je uništila sve što se nije slagalo s njima.

Kao što je William Bramley pomenuo u „Bogovima Raja“, (The Gods of Eden) kada uzmemo u obzir istoriju, možemo sasvim jasno vidjeti da je poticaj ljudskih bića da imaju mir jak, ako ne i jači, od poticaja da ratuju. Međutim, kada se problematika ratova ispita, dodje se do zaključka, da je veoma često, „okidač“ za ratove i slične „nehumanosti“, uzrokovani time da je nagon **za spiritualnom slobodom izmanipuliran**. Lako je pogledati natrag u prošlost i vidjeti gdje je ova ili ona grupa bila „zavedena“ u njihovim uvjerenjima, a time i zapala u pogrešno razmišljanje, što je dovelo do neizrecivih strahota. Možemo zaključiti da se genocid zagovara od strane Boga Hebrejaca ili religioznih-amoka Katoličke crkve kada je instituirala Inkviziciju. Možemo vidjeti izokrenutu verziju „genetičkih supermena“ što je dovelo do holokausta. Lako je razlikovati te greške iz prošlosti, zato što mi „sada znamo više“. Pa, zar to nije interesantna stvar? SadaZNAMO više. Koliko više možemo naučiti?

Pa, ovo se gotovo čini kao neka igra samo što je malo komplikovanije, međutim iste suštinske greške se stalno ponavljaju. Šta je u korijenu? (Osim činjenice da smo primjetili da su svi gornji primjeri vezani za monoteističku ekskluzivu.)

Ljudska bića imaju neku vrstu „ugrađenog nagona“ za spiritualnim znanjem. I uvijek iznova možemo vidjeti da je baš ovaj poticaj ono što je manipulisano. Kada je originalno spiritualno znanje bilo distorzirano dok je, u isto vrijeme, unutrašnja želja za „spasenjem“ konstantno bila stimulisana od strane raznih religijskih učenja, veoma mnogo ljudi je moglo biti vođeno u smjeru da čine masu okrutnih i glupih stvari. Potreba za „spasenjem duša“ je primjer kako takva naizgled pozitivna polarizacija može biti **naglo preokrenuta da čini tačno suprotne stvari od onog što su vjerska učenja razjasnila.** I ovo je veoma važna stvar koju trebamo zapamtitи!

Zecharia Sitchin i William Bramley slijedeći Von Dannikena su postavili hipotezu da drevni dokazi ukazuju na stvarnu, fizičku prisutnost vanzemaljske rase koja je stigla na zemlju kako bi uspostavila “kontrolu” nad čovječanstvom, sa mogućim planom povratka i “ubiranja plodova” njihovih napora. U oba slučaja, njihova izučavanja ukazuju da ta “vanzemaljska rasa” ne nosi u srcu baš najbolje interese za čovječanstvo! Ovi momci su napravili jako mnogo posla, prikupili jako mnogo ČINJENICA, i nisu slušali nekakve Sive vanzemaljce sa očima poput buba koji su pokušavali da ih uvjere da je “to za VAS! Mi smo ovdje da vam pomognemo!”

Međutim, ti isti „vanzemaljci“ koje nalazimo danas, koji uklizavaju u i izvan naše realnosti kao ljigave jegulje, pilje i pipkaju i „komuniciraju“ sve vrste izgovora i scenarija da objasne što oni ovdje rade na temelju toga koliko su lakovjerne i ignorantne njihove žrtve; tako da i ovo mora biti takođe uzeto u obzir. Drugim riječima, ono što su Sitchin i Bramley propustili da uzmu u obzir kod svojih argumenata jeste NASTAVAK dokaza o „interakciji“ i „dominaciji“ iz druge „stvarnosti“ postojanja. Annunaki, kao što je definisao Sitchin, odnosno „Čuvari“ kao što je definisao Bramley, nisu došli kao fizička bića, (u našim uslovima), zauzeli, dominirali i potom otišli iz nekog neshvatljivog razloga. Dokazi za ove, koji se sada broje u više hiljada, potvrđenih „vanzemaljskih otmica“ i „kontakata sa vanzemaljcima“, pa čak i „Vizija djevice“, kao i ostalih čuda tokom istorije, su u suprotnosti sa ovim pogledom. Čini se kako je daleko vjerovatnije da te drevne priče ukazuju na jednu kulturnu otvorenost koja dopušta percipiranje takvih bića, priznanje njihove stvarnosti, i jedina razlika između njih i običnih ljudi jeste u što ih ljudi tretiraju kao „bogove“.

William Bramley takođe pridaje veliki značaj i istorijskim dokazima koji se odnose na postojanje veze između pojave NLO-a i iznenadnih napada smrtnosnih bolesti ili drugih nevolja. Mi isto tako povodom toga imamo sličnu zabrinutost u sadašnje vrijeme, što ukazuje na to da to nije neka „nova stvar“, već samo jedan dio ciklusa. **Annunaki nikada nisu otišli, i Bratstvo Zmije je još uvijek sa nama, aktivno i napreduje i jača iz dana u dan.**

Kao što je pomenuto, jedan broj modernih „kontaktiranih“ i „otetih“ tvrde da su vanzemaljci ovdje da pomognu čovječanstvu, da iskorijene bolesti i da nam donesu zdravlje i sreću. Ovo NIJE podržano od strane istorijskih dokaza, iako bi to u nekim pojedinačnim slučajevima i mogla biti istina. Međutim, u tim pojedinačnim slučajevima, zar nebi imalo smisla za one iz Tame da se pobrinu za svoje „agente“? U svojim namjerama da nas upozore, da nas informišu, da nas probude, Kasiopejci su nam rekli mnoge strašne stvari. Zašto?

Navedeni čitatelj to vidi kao da smo „na kraju svi prokleti“. Ali DA li je to baš ono što Kasiopejci govore? Zar oni zapravo ne govore da se moramo probuditi uslijed onoga što je ispod površine naše veoma kontradiktorne stvarnosti? Da mi moramo postati svjesni i upozorenici „vidjeti i neviđeno“? Zar

nam oni ne govore da se „Satana može pojaviti i kao Andeo svjetla“? Zar nam oni ne govore da smo mi „snažni ljudi“ koji su nekad bili „ograničeni“ tako da ono što je naše može biti ukradeno? Zar nam oni ne govore da „otjeramo demone“, otvorimo naše oči i počnemo da govorimo?

Pomalo je čudno da su bila uzeta samo ta dva izraza, izostavljanje „sluha“ kao nečega što bi moglo biti „otvoreno“ izbacivanjem demona. Međutim, činjenica je da većina deformisanja naše stvarnosti dolazi do nas uslijed slušanja, prije nego posmatranja. Obmane i greške u percepciji bi imale manje uticaja na nas, i mi ne bismo imali iluzija, ako bismo gledali u lice predmeta i vidjeli stvari tačno onakve kakve i jesu. Većina iluzija čovječanstva se odnose na „djecu sluha“ i rekla-kazala. Moja voljena baka mi je uvijek govorila „nimalo ne vjeruj u ono što čuješ i samo napola u ono što vidiš“. Ovo je jako dobar savjet. Ako otvorimo naše oči i pogledamo na problem što objektivnije možemo, zaboravljajući sva naša uvjerenja i pretpostavke, i sve one stvari koje su nam bile „rečene“, možda ćemo biti u stanju da izvučemo neke zaključke.

Problem je definisan u smislu dvije kategorije: **predmeti i radnje**. Predmeti su stvari kojima razrješivač problema mora da manipuliše. To mogu biti ljudi, stvari ili situacije. Radnje su koraci kojima se objekt A transformiše u objekt B. Rješavanje problema je proces razumijevanja slijeda transformacija. Da bismo to učinili, nastojimo da razumijemo razlike između objekta A i objekta B. Ovo razumijevanje nas vodi ka izboru radnji. One radnje koje ćemo dodati transformacionom procesu će biti zadržane, a one koje će umanjiti taj proces će biti eliminisane.

Vjerujem da možemo postići neko razumijevanje našeg „problema sa stvarnošću“ na ovaj način. Htjela bih sugerirati da „vanzemaljci“ demonstriraju privrženost procesu koji je gore opisan, međutim sa potencijalima za putovanje kroz vrijeme, sasvim je moguće da učinak njihove manipulacije bude takav da mi imamo velikih poteškoća da ih uočimo. Sa jednom širokom istorijskom perspektivom, pažljivim pregledom ciklusa i događaja u okviru ciklusa, možemo VIDJETI otiske prstiju ovih ekskluzivnih „kontrolora“ naše stvarnosti. Možemo vidjeti ljudska bića kao „predmete“, i istorijske događaje kao „radnje“. Kad sagledamo ove stvari, istorijske događaje i kako su oni pogodili čovječanstvo, i gdje je čovječanstvo danas za razliku od „juče“, počinjemo shvatati da sasvim sigurno „više nismo u Kanzasu“.

Ono što je još više zanimljivo jeste da dolazimo do druge strane nekih od tih veoma čudnih perioda u istoriji gdje se spušta jedna velika tama i prije ovog mraka čovječanstvo je išlo u jednom smjeru, a nakon ovog perioda, ono sveukupno ide u drugom pravcu. Istražite ovaj period i otkrićete da su se jako čudne stvari tamo dešavale. I ne samo to, otkrićete da su naizgled koordinirani naporovi poslije uspjeli obezbijediti da dokumentacija iz tog perioda bude uništena u što je moguće većem omjeru. Drugim riječima, neko je bio zauzet na „planetarnim“ razmjerama, i šta god da su radili, definitivno to nisu željeli objaviti u javnosti! Dva od ovih perioda, u okviru istorijskog razdoblja, zaista prednjače. Prvi je vrijeme u kojem je „nacionalna istorija“ Jevreja bila navodno u punom razvoju. A drugi je period tranzicije iz paganismu u Hrišćanstvo. Oba ova perioda su poznata pod nazivom „mračno doba“. Možda bi nam to trebalo dati pauzu! Ta ideja da je čovječanstvo manipulirano i kontrolisano kao neki „eksperiment“ tad ne postaje samo ono što su nam Kasiopejci govorili, već takođe i ono što i sami možemo vidjeti ako napregnemo snage i brigu za POGLED.

Poenta svega ovoga je kako se čini da jedini kriterij koji možemo imati time što sudimo bilo koji fenomen jeste rezultat koji to donosi, budući da je moguće za neke stvari da budu predstavljene kao pozitivne, a koje u stvari i nisu takve. Međutim u ovom slučaju, „rezultat“ se jedino može sagledati u jednoj mnogo široj istorijskoj perspektivi.

Da sumiramo: Vanzemaljska prisutnost je pomenuta na mnogim mjestima u istoriji velikih katastrofa ili masovnih umiranja kao i tamnog perioda u kulturi. Ispitivanje određenih rijetkih zapisa i dokumenata je dovelo neke naučnike i istraživače do pretpostavke da su mnogi od tih istorijskih mračnih perioda stvoreni uslijed vanzemaljskog prisustva. Zakoni vjerovatnoće nam govore da bi se, bez uticaja bilo kakve inteligentne kontrole, 50% vremena pojavljivali događaji koji bi dovodili do velikog dobra i koristi. Činioci intelligentnog odlučivanja da čine dobro bi doveli ovaj prosjek i do oko 70%. Ipak, možemo jasno vidjeti da se ovo nije manifestovalo u našoj stvarnosti. A zašto nije? Ko ili šta je uticalo na stvari da budu tako negativne?

Jedan odgovor nam je dalo uvijek popularno New Age „kanalizirano“ učenje i koji kažu da je razlog zbog koga su stvari ispale tako loše taj što smo mi bili u jednom „eksperimentu slobodne volje“ i koji je krenuo naopako. Zeznuli smo stvari tako gadno da sada trebamo pomoći da se izvučemo iz te supe. A vanzemaljci, u svojoj beskonačnoj mudrosti i milosrđu, će nam pomoći ako im samo to „dopustimo“! Nadalje, ako samo odašiljemo fine misli, ništa loše neće ući u našu stvarnost. I ne smijemo gledati na zlo zato što ono uopšte ne postoji sve dok mi u to ne povjerujemo! To je jedna opasna i lukava laž. Koji je bolji način za zaštitu sila „mraka“ sa viših nivoa od poricanja njihovog postojanja?

Moj rad kao hipnoterapeut mi je pokazao da velika većina ljudi hoće da čini dobro, da doživljava fine stvari, da odašilje lijepo misli i da donosi odluke sa dobrim rezultatima. I oni to pokušavaju sa svim svojim mogućnostima! **Pa ako većina ljudi ima ovakve unutrašnje želje, zašto se onda do đavola to i ne dešava?** Bez izuzetaka u mom iskustvu, pojedinci koji su imali „otmice“, kada je zaslon sjećanja bio otkriven na jedan kompetentan način, su otkrivali sjećanja na događaje tako užasavajuće u svojim implikacijama da se mora vrlo pažljivo uzeti u obzir interpretacija „ljubavi i svjetlosti“. Ipak, vanzemaljci nekako uvjere te ljude da je to „za njihovo dobro“ ili za „dobro cijele planete“ ili za „unapređenje naše rase“.

Citat:

P: Čitav smisao ovog članka je da kaže da su ET-ji koji otimaju ljudе ovdje da nam pomognu u našem napretku i da smo mi ti koji imamo mračne i pokvarene nesvijesne umove, i zato ih smatramo negativnima?

O: Pogrešno, vi ne trebate "pomoći" u razvoju, niti bilo što drugo.

Šta sve ovo znači za nas u praktičnom smislu, ovdje, na zemlji, danas? To znači da su vanzemaljske službe kroz istoriju, vrlo vjerovatno kontrolisale i uticale na liderе u našem društvu da nas vode dole, na jedan određen, izabrani put; ali izabran od njih. Oni su ovdje; igraju se s nama „mačke i miša“ kako bi nas držali zbumjenima i neuravnoteženima. Oni hrane filozofskim lažima i distorzijom našu kulturu kako bi je vodili što je moguće više pogrešnim putem. Oni kontrolišu mnoge od lavova naše industrije, vlast i kulturu tako da je ono što postoji u našem svijetu izopačeno „uvijanjem“, u jedan izokrenuti, rastavljeni, i na krivo nasadeni pravac obmanama i lažima. Mi živimo u jednom strašnom i naopakom svijetu gdje sve što **instiktivno** njegujemo kao dobro, plemenito, poštено i ispravno je u stvari poremećeno, isprljano, deformisano i učinjeno ružnim. I još strašnije od toga, mi to prihvatomо kao nešto sasvim normalno!

Ovaj „kontrolni sistem“, ova infrastruktura je jedan suptilan, ciljno-tragalački fenomen i naša svrha ovdje je da otkrijemo taj cilj. Kasiopejci su nas naveli na mnoge tragove, ali je isključivo do nas samih pronalaženje odgovora. I mi nismo samo zainteresovani za pronalaženje cilja, mi smo zainteresovani i

za pronalaženje našeg „pravog odgovora“ na to. Ukoliko ono što Kasiopejci govore NIJE istina, da li ćemo izgubiti išta drugo osim jedne zabavne mogućnosti? Da li je istina toliko krhkna da ne može izdržati provjere? Ali ako je ono što Kasiopejci govore ipak istina, šta možemo sve izgubiti ako to ne uzmemmo kao da je moguće?

S jedne strane, gornja korespondencija jasno govori da on vjeruje da postoje „mračne snage“ koje nas nastoje obmanuti i vezati. Ali, da li bi te veoma „mračne snage“ to činile tako što bi nam govorile da postoje neke mračne snage koje nastoje da nas obmanu i vežu? Kao što je navedeno, to je logički absurdno. S druge strane, šta onda moramo misliti o mnogim „snagama svjetla“ koje kažu kako NE POSTOJE mračne snage osim u našim umovima; i da ih mi sami kreiramo vjerujući u njih? (Naravno, stavljajući odgovornost za stvaranje mraka u ruke čovječanstva!) Oni kažu da ako mi prekinemo naše učešće u vjerovanju u mračne sile, da će to biti prevaziđeno i učinjeno ništavim. Jedan New Age pisac je to predstavio na ovaj način: "Zlo je energija koja nije sinhronizirana sa kreatorom..."

Logika nam govori da bilo šta što je „izvan sinhronizacije“ sa Kreatorom ili Kreacijom bi, u nužnosti, impliciralo na pogrešku od strane Kreatora, što bi nas vodilo zaključku da je sam „kreator“ ograničen u sveznanju ili svemoći, što nas ostavlja u čak još goroj ontologiskoj dilemi nego prije. Ovaj pisac na ovo kaže da je zlo:

Citat:

Energija koja je bila odbačena od energije čovječanstva kada smo prvi put naučili kako uspostaviti same sebe kao duhovno odvojene od svega drugog života. To je jedna slučajna tvorevina. Ta energija zla dolazi od ljudske rase.

Do vraga! Ajmo okriviti Evu, i gotovo, zašto ne?! Ponavljam: logički je sasvim nedosljedno postaviti jednog Sve-znajućeg, Sve voljećeg Stvoritelja, i onda sugerisati nesretan slučaj ili pobunu. Kako drugačije možemo to objasniti?

Kako možemo razumjeti očiglednu činjenicu da se nalazimo u okruženju koje je čini se kreirano da nas zarobi; da napravi od nas nešto malo više od obične stoke čuvane u jednom oboru i namijenjene za hranjenje proždrljivih čudovišta iz hiper-dimenzionalnog svemira koje ne možemo čak ni, za ime božje, shvatiti, a kamoli se opirati?! Ako ne nazovemo to „greškom“ ili obmanom, šta ćemo onda učiniti sa tim? Videći to kao neku „grešku“, mi barem dajemo sami sebi neku nadu u promjenu, ili vjerujemo u nekog Mesiju koji je „preuzeo nedostatak“ od nas, tako da mi ne moramo nositi krivicu za eone mučenja čovječanstva koje posmatramo. Ali to je jedno skupo rješenje na duge staze zato što vodi do ontologiskih odgovora koji su neodrživi. Međutim, ako smo stigli do tačke gdje više ne možemo podržavati nedosljednost takvog pogleda, onda smo ostavljeni sa dubljim pitanjem o tome kako možemo razumjeti **ontologjsko postojanje** takvog jednog stanja?

Drugim riječima, ako ono što smo uočili da je mračno ili zlo ili predstavlja služenje sebi NIJE nikakva greška, i nije nešto što može ili treba da bude „popravljeno“ u području kreacije, onda ŠTA je to? Kako to možemo ontologjski opravdati? Ili, ostavljajući opravdavanje po strani, kako to jednostavno možemo razumjeti? Jedna stvar koju smo pomenuli negdje na početku jeste da su Kasiopejci rekli da su ljudska bića izabrala da iskuše ovu stvarnost zbog jednog RAZLOGA.

Citat:

P: Da li su ljudska bića zarobljena u fizičkoj materiji?

O: Svojim izborom.

P: Zašto su to odabrali?

O: Da bi iskusili fizičke osjećaje. Bila je to odluka **grupnog uma**.

P: Tko je bio glavni u toj grupi?

O: Grupa. ... Mora biti spomenuto ovdje, a to je da sve što postoji u svim realitetima univerzuma može iskusiti egzistenciju u jednom od samo dva načina. To bi bilo definirano kao dugi valni ciklus i kratki valni ciklus. Vratimo se na vaše prijašnje pitanje o tome zašto su ljudi "zarobljeni" u fizičkom postojanju, koje je naravno dobrovoljno izabrano, a to je zbog želje da se promijene iz doživljaja dugog valnog ciklusa od onoga komplettnog što bi vi nazvali eteričko ili duhovno postojanje, u kratki valni ciklus - što bi vi nazvali fizička egzistencija. Razlika je ta što dugi valni ciklus uključuje samo vrlo postupnu promjenu u evoluciji u cikličkom smislu. Dok kratki valni ciklus uključuje dualitet. I to je slučaj s dušama u fizičkim tijelima kao iskušenje u ovome zemaljskom nivou jer duša doživljava eterično stanje u pola ciklusa, i fizičko stanje u drugoj polovici ciklusa. Dok te polovice nisu mjerljive u vremenu kako ga vi mjerite, ukupno iskustvo je jednako za svaku polovicu.

Potreba da se formira kratki valni ciklus je donijeta kroz stvaran prirodni način, kroz prirodne granice univerzuma kada je grupni um duša izabrao iskusiti fizikalnost kao suprotno kompletnoj eteričkoj egzistenciji. Pozitivni nus-proizvodi je porast u relativnoj energiji koji ubrzava proces učenja duše i svih njezinih jednodimenzionalnih i dvodimenzionalnih interaktivnih partnera. Drugim riječima, flora i fauna, minerali, itd. Svi doživljavaju iskustva i kretanje prema ponovnom ujedinjenju bržim tempom u ciklusu kroz ovaj kraći valni ciklus fizičkog/eteričkog transfera.

U našem pregledu uslova stvarnosti u kojoj živimo, prisiljeni smo da mislimo na nove načine o „svrsi“. Kako može biti „dobro“ to što živimo u ovakvom jednom okruženju? Naravno, to je nekako fino i kicoški reći da „sva iskustva rastu... ubrzano“, i sve to, ali šta zaista znači kada se stvarno suočimo sa nekim od faktora o kojima smo diskutovali na ovim stranicama? I zapamtite, mi nismo govorili samo o kanaliziranom materijalu – mi smo sakupljali činjenice i opažanja kroz sva ova ispitivanja naše stvarnosti. I obzirom da sam primila mnogo pisama od čitalaca, mogu vas uvjeriti da to nije samo „moja stvarnost“, ili čak samo stvarnost neke „manjine“. To je ČINJENICA, kao što bi Don Huan rekao: „i to jedna prokletno zastrašujuća“.

Mnogi su pojedinci u sadašnjem trenuštu uvjereni da „New Age“ paradigme vode ka ujedinjavanju cijelog čovječanstva u jednu veliku srećnu familiju sa spajanjem „zajedničkih niti“ u uvjerenju da će ih protjerati kroz sve velike religije. Oni ukazuju na poruke iz ovog ili onog izvora koje tvrde da je to jedan veliki plan koji je pokrenut od strane nekih viših bića hiljadama godina prije, tako da svi različiti tipovi ljudskih bića mogu rasti do zrelosti, svako u svom idealnom okruženju, slično kao i različita područja u bašti koja su više ili manje pogodna za različite vrste biljaka.

Vrlo često, takvi ljudi citiraju „velika nova istraživanja“ koja podržavaju ovakav pogled, da čovjek „stvara jednu novu stvarnost“. To je fina ideja ako funkcioniše, ali đavo je, kao i uvijek, u detaljima. Paul von Ward piše u „Solarijskom nasljeđu“:

Citat:

„Uzorci su kreirani od svijesti koja ima moć da oblikuje očigledno ništavilo u maleni kvantum nečega. Korištenje svjesne namjere je učinkovitiji put ka ljudskom učešću u

jednom kreativnom životnom procesu, uključujući i brigu o zdravlju, nego čista mehanička manipulacija. Dokazi iz modernih istraživanja ukazuju na podršku zaključcima mnogih kulturnih tradicija koje govore o ljudskoj svijesti koja komunicira sa i utiče na ponašanje drugih životnih oblika.

Prepostavljajući da postoji jedan stalni, recipročni tok takve ponašajno-uticajne komunikacije između lokalnih koncentracija umova (životinje, biljke i pojedinačne ćelije), kako se onda svjesna bića namjerno upliću u prirodan tok donoseći željeni kraj? Odgovor – u ovom trenutku je intuitivan – uključuje jasan fokus temeljen na određenim emocijama. Proces čini se da funkcioniše na jedan način koji je analogan napretku iz „plinovitog“ stanja kroz „tečno“ do „čvrstog“, odnosno od „amorfног“ preko „evolucijskog“ do „konačnog“. (Paul Von Ward, Solarijsko nasljeđe, 1998)

Možemo vidjeti (iako je to uveliko skraćeno) kako se čini da je tu jedan pravi princip iza ideje „vi kreirate sami svoju stvarnost“. Pa onda, hajde da nastavimo s tim ovdje:

Citat:

Nakon što je neko imao prvu jasnu ideju o svijeći, to je ušlo u „potencijalnu“ fazu čim je to bila stvarna namjera kreacije. Pomak prema prikupljajućim materijalima je postavio uzorke u „postajuću“ fazu. „Aktualizacijska“ faza te ideje je bila zapaljena vatrom. Isti proces se primjenjuje na sva polja ljudskog života: agrikulturu, pripemanje hrane, zdravlje, psihokinezu, sport, politiku ili ekonomiju. Ideja o demokratiji se prvo javlja sa priličnom jasnoćom u vezi sa nekoliko osnovnih pretpostavki. Tek kad jedan broj individualaca prikači emocionalnu podršku toj ideji demokratija poprima pravi potencijal. Ta emocionalna energija pretvorena u akciju očituje se u praksi demokratije. Vizija zdravlja mora biti poduprta emocionalnom predanosti kako bi ćelije primile poruku da izvrše svoj dio, a za pojedinca da se odgovarajuće hrani. Da bi se olakšalo savijanje metala putem svjesne namjere, potrebno se prvo fokusirati na samu ideju metala, metalovi atomi se potresu, i to rezultira time da materijal postaje mekši, tako da će ga čak i samo lagani pritisak saviti.

Uviđajući snagu ovih prirodnih procesa, proizilazi da je glupost prisvajati specifična ograničenja određenih kreativnih moći koje egzistiraju u prirodnom zakonu, sve dok one ne budu testirane i ponovo testirane. Trenutno uočena ograničenja mogu zapravo biti određena pogrešnom ili ograničenom interpretacijom kosmičkog zakona. Ako je jasno fokusirana misao više od prolazne igre uma, emocionalno energetizirana do nivoa potencijala, hoće li onda to biti realizovano? Ili, postoje određene misli koje ne mogu biti aktualizovane u vremenu-prostoru? Kada saznamo odgovore na ova pitanja, spoznaćemo naše potpune potencijale kao kosmičkih bića.

Imajući u vidu istraživanja koja smo istaknuli ovdje, i slična djela, možemo reći da je sada opravdano za svaku razboritu osobu da prihvati da um komunicira sa i utiče na materiju na subatomskom i ćelijskom nivou. Putem mehanizma misli, svijest ili um vjerovatno oblikuje stvarnost na više načina nego što možemo trenutno i zamisliti. (Ibid)

Gospodin Ward je sažeо popularno viđenje pokreta „Nove Misli“ začetog u devetnaestom vijeku. Ali,

on je takođe iznio i određene probleme koje većina ljudi koji su čuli osnovnu ideju o „vi kreirate svoju vlastitu stvarnost“, ne primjećuju. Oni „čuju“ neku ideju koja utiče na njihove emocije, ali ne obraćaju dovoljno pažnje na nju. Gospodin Ward nastavlja:

Citat:

Veoma je važno upamtiti, međutim, da ljudska svijest – individualna i kolektivna – može oblikovati mikrokosmičku stvarnost **samo unutar određenih granica, tj. duž određenih karakteristika našeg fenomenalnog područja**. Jedno od ovih ograničenja je, kako se čini, pravac toka vremenske strijеле... **Ovo čini se upućuje na to da mi ne možemo proizvoljno promijeniti prirodu jednog fenomena sve dok je pojedini pravac održavan**. Da bi se izmjenio vektor (vektor brzine u kombinaciji sa veličinom i smjerom) bilo čega to zahtjeva uticaj velike sile. ... **Samo snaga koja postojiiza našeg svemira može ublažiti uticaj njegovog pravca vremena.** (Ibid)

Hmmm... da nismo slučajno nešto otkrili ovdje? Gospodin Ward je dao neke definitivne indicije da to nije baš tako lako kao što YCYOR (You create Your Own Reality) ljudi vole da vjeruju. Vratimo se nazad na trag koji su nam Kasiopejci dali:

Citat:

Potreba da se formira kratki valni ciklus je donijeta kroz stvaran prirodni način, kroz prirodne granice univerzuma kada je grupni um duša izabrao iskusiti fizikalnost kao suprotno kompletnoj eteričkoj egzistenciji....To je bila odluka grupnog uma.

Baš ovdje imamo neki putokaz ka restrikciji „kreiranja svoje vlastite stvarnosti“. Ako neki pojedinac nastoji da to učini kao suprotnost tim „prirodnim granicama univerzuma“, **a što je manifestacija te odluke donesene od „grupnog uma“**, onda će se oni uvaliti u jako ozbiljne probleme.

Citat:

P: L: Jednom ste nam rekli da je vrijeme iluzija koja je došla u bića u "vrijeme" Pada Edena, i to je rečeno na takav način da sam ja zaključila da su u to doba i druge iluzije umetnute...

O: Vrijeme je iluzija koja djeluje na vas radi vašeg promjenjenog DNA stanja.

P: Dobro, koje druge iluzije?

O: Monoteizam (jednoboštvo), vjerovanje u jedan odvojeni, svemogući entitet.

P: Koje su još iluzije?

O: Potreba za fizičkim pretjerivanjima (povećavanjem, uljepšavanjem, uzdizanjem).

P: Fokus na fizičko, kao stvar koju netko treba zadržati ili zaštititi. T: Da li je separacija (razdvajanje) ključna riječ u vezi monoteizma?

O: Da.

P: Koja je još iluzija?

O: Linearni fokus.

P: Još nešto zasad?

O: Jednodimenzionalnost.

P: Veo... J: Percepcija samo jedne dimenzija... L: Da li su te iluzije bile uprogramirane u nas genetski, kroz našu DNA?

O: Blizu.

P: Možete li nam reći još malo više o tim iluzijama koje su nam nametnute, kako ih mi percipiramo?

O: Ako netko otvori vrata, i iza vrata vi vidite čup sa zlatom, da li se brinete o tome da li je iza vrata sakrivena otrovna zmija, prije nego što zgrabite zlato?

P: Što zlato predstavlja?

O: Iskušenje prema ograničenju.

P: Što vrata predstavljaju?

O: Otvor k ograničenju.

P: Da li je zlato predstavljalo ograničenje, a u stvari to nije bilo? Da li je to bio trik?

O: Što je zmija?

P: T: Lizzardi?

O: Rezultat dovođenja u iskušenje bez opreza, tj. skakanje prije nego što pogledate.

L: Dakle ono što nam govorite, jest da je ta priča o iskušenju u Edenu bila priča o čovječanstvu koje je odvedeno u ovu realnost kao rezultat dovođenja u iskušenje. Dakle, jedenje voća sa Drva Znanja Dobra i Zla je bilo...

O: Padanje pred iskušenjem.

P: I to je bio trik...

O: Ne! Trikovi ne postoje!

P: Što je tu u pitanju? T: Dobro, nije trik, nego zamka?

O: Ne! Zamke ne postoje, također. **Slobodna volja ne može biti oduzeta ako se niste složili s time.**

P: T: Samo malo. Gubim se ovdje. Što smo mi bili prije "Pada"?

O: OPD 3. denziteta.

P: Niste li nam rekli da bića 3. denziteta ne mogu biti OPD? L: Ne. Oni su rekli da ima bića 3. denziteta koja su OPD. T: Mi smo OPS od te točke jer nam se to tada desilo?

O: Da.

P: Dobro, sad, bili smo OPD prije toga. Lizzardi su otvorili vrata, koristimo ovo kao alegoriju (preneseno značenje), nagađam, Lizzardi su otvorili vrata i pokazali nam zlato nadajući se da ćemo mi posegnuti za njom, ili proći kroz vrata, dok su nas oni čekali sa druge strane da bi nas preuzeли, u neku ruku. Da li sam na dobrom putu?

O: Nadajući je pogrešna ideja.

P: Dobro, što su oni pokušavali učiniti sa našim zavodenjem?

O: Pokušavali je nekorektna ideja; nastavite ispitivati radi mogućnosti učenja.

P: Bili smo OPD 3. denziteta tada. Da li je to bilo poslije bitke koja je opisana?

O: Bila je bitka.

P: L: Bitka je bila u nama?

O: Kroz vas.

P: T: Bitka je bila kroz nas da li ćemo proći kroz taj otvor... Da li je bitka završila kad smo prošli kroz ta vrata?

O: Blizu.

P: Dobro, bili smo OPD tada. Rekli ste ranije da smo u ovom denzitetu imali izbora hoćemo biti OPS ili OPD.

O: Oh, Terry, bitka je uvijek tu, "kad" vi izaberete se broj!

P: T: To mora biti vezano za ono zašto su Lizzardi i drugi vanzemaljci neprestano govorili ljudima da su oni dali svoj pristanak za otmice itd. Mi smo bili OPD i sad smo OPS. J: Da, točno.

O: Da, nastavite.

P: T: Govorimo u prenesenom značenju. Zlato je bila iluzija. Zlato nije bilo ono što smo opazili i što smo mislili da jest. To je bio iskušenje dano nam kao OPD bićima u 3.

denzitetu. Vrata su otvorili Lizzardi.

O: Ne iskušenje, ono je uvijek bilo tamo. Sjećate li se Dorothy i crvenih papuča?

P: Dobro, mi smo bili OPD tada, prije nego smo krenuli kroz vrata. Mi nismo trebali proći kroz njih. J: Tamo je i sada... T: Lizzardi...

O: Da, mislite na crvene papuče. Što je Glenda rekla Dorothy???

P: J: Ti uvijek možeš otići kući. L: Ti uvijek imaš moć otići kući...

O: Da.

P: Dakle, mi uvijek imamo moć da se vratimo i budemo OPD? Čak i u 3. denzitetu?

O: Da.

P: Kako OPD biće 3. denziteta postupa u svom životu?

O: Otkrijte.

P: T: **Vrata su uvijek bila tamo. Iskušenje je uvijek bilo tamo ...** J: Da li je tamo... T: Bilo je, je i bit će... uvijek.

O: "Kad" ste krenuli za zlatom, rekli ste "Dobar dan" Lizzardima i svemu što ide uz to.

P: Dobro, to je ono na što sam pokušavao doći. Rekli ste da su Lizzardi ili snage OPS-a otvorile vrata.

O: Ne. Nebi trebali reći otvorili. Mi smo rekli "otvorena" samo da bi vam predstavili koncept, dakle da bi vi razumjeli.

P: (T) Dakle, koncept je taj, da su OPD bića imala izbor da li da podu po zlato ili ne. Radi odlaska po zlato, mi smo postali OPS bića jer odlazak po zlato je bilo OPS.

O: Da.

P: I zato jer smo tako napravili, završili smo sa svrstavanjem prema Lizzardima, bića 4. denziteta...

O: Da.

P: Zato što su oni bića 4. denziteta i imaju puno više mogućnosti nego mi u 3. denzitetu...

O: Vi ste nekoć bili svrstani sa OPD bićima 4. denziteta.

P: I bili smo OPD 3. denziteta. Ali, radi težnje za zlatom, svrstali smo se među redove OPS-a 4. denziteta.

O: Da.

P: I zato jer smo to učinili, mi smo dali OPS-ima 4. denziteta dozvolu da nam učine sve što žele?

O: Blizu.

P: Dakle, kad nam kažu da smo im mi dali dozvolu da nas otimaju, to se odnosi na ovo?

O: Blizu.

P: J: Vratimo se onome što su rekli prije: "Slobodna volja ne može biti uzeta ako se vi ne složite s tim". T: Mi, kao ljudska rasa, koristili smo svoju slobodnu volju da bi se promjenili iz OPD u OPS. L: Dakle, na nekom nivou, mi smo izabrali nered u kojem jesmo i to je superdrevna legenda o Palom Anđelu, Luciferu. To smo mi. Mi smo pali radi toga što smo prošli kroz ta vrata, takoreći, išli smo po zlatnu polugu, i kad smo prošli kroz vrata, zmija nas je ugrizla!

O: Ali to je ponavlјajući sindrom.

P: Da li je to ponavlјajući sindrom samo za ljudsku rasu ili se to dešava kroz cijelu kreaciju?

O: Ovo drugo.

P: Da li je taj ponavlјajući sindrom kroz sve kreacije jednostavno takav radi kružne prirode stvari? Ili je to, kako zovu Indijanci, Maya?

O: Ni, niti.

Dakle, ponovo dolazimo do pitanja ograničenja protiv kreiranja naše stvarnosti. Izabrali smo „školu“ u

koju smo željeli uči, i PRIRODNE granice te škole su OPS/ Drahomonidni kontrolni sistem. Kao 3-denzitetska bića svrstana sa OPS bićima, mi smo izabrali ova ograničenja. Složili smo se da imamo „uskraćenu“ slobodnu volju.

Citat:

P: D: Imam pitanje, ... Čovječanstvo je iz nekog razloga odlučilo određivati vrijeme za neke potrebe. Jedini razlog kojeg mogu vidjeti je da imamo značaj govora, kao verbalna ili pisana komunikacija..

O: Kontrolni mehanizam.

P: T: Ima li načina za nas da prekinemo taj kontrolni mehanizam? Osim pomicanja u 4. denzitet?

O: Ne.

Sada, šta je tačno taj „Vrč zlata“ koji je korišten u gornjoj analogiji? Koji „događaj“ je doveo do „Pada“ sa svrstavanja sa OPD na OPS? Pa, oznake OPD i OPS nam daju trag. Međutim, postoji i nešto više. Nekoliko puta sam se vraćala na ovo pitanje radi pojašnjenja, tako da se nadam da će moji napori pomoći da to bude jasnije i drugima:

Citat:

P: Odakle su došle duše koje su ušle u tijela na planeti Zemlji? Da li su bile u tijelima na drugim planetama prije nego što su došle ovdje?

O: Ne ova grupa.

P: Da li su samo plutale naokolo negdje u svemiru?

O: U uniji s Jednim. Da li ste čuli za super-drevnu legendu, Lucifera, Palog Andela?

P: Tko je Lucifer?

O: Vi. Ljudska vrsta.

P: Da li su duše individualnih ljudi dio veće duše?

O: Da. Blizu. Dio Jednog Svi koji su pali moraju naučiti na "teži način".

P: Da li kažete da je akt želje za iskustvom fizičkog realiteta, akt pada?

O: Vi ste članovi jedne podijeljene jedinice duše.

P: Zašto je želja da budemo fizički, "pad"?

O: Zadovoljstvo za sebe.

P: Da li je ljudska rasa prije pada živjela u Edenskom stanju, gdje je bila sposobna koristiti tijela i još uvijek imati spiritualnu vezu?

O: Da. Ali neugo. Niti jedna ovisnost ne traje toliko da zatvori ciklus.

P: Dakle, čovječanstvo je postalo ovisno o zadovoljavanju sebe?

O: Brzo je postalo.

P: Koliko je prošlo vremena odkad su se duše uselile u tijela, do "Pada u Edenu"?

O: Nemjerljivo. Zapamti Laura, nije bilo vremena kad se to desilo. Iluzija vremenskog kontinuiteta nije postojala u toj točki, kao i mnoge druge neistine.

P: Dakle, vi kažete da je Pad Edena također i početak vremena?

O: Da.

Dakle, ovdje imamo neki mali putokaz. „Zadovoljstvo za samog sebe“. Ali ova oznaka ne znači da je to „zadovoljstvo“, u i od sebe, striktno služenje samog sebe. Ovo postaje mnogo jasnije sa daljnjim pitanjima:

Citat:

P: Da li boli biljku kad je mi jedemo?

O: Da li boli kad "Lizziji" jedu vas?

P: D: Ako mi povrijedimo biljke kad ih jedemo kao što Lizziji povrijede nas kad nas jedu, kako ćemo preživjeti a da ne jedemo?

O: Kad više nećete čeznuti za fizikalnošću, vi više nemate potrebe "jesti".

P: L: Dakle dio "pada" u fizičku egzistenciju i dio Edenske priče oko svega, "vi ćete jesti pomoću znoja sa vašeg čela", ima li to nešto s biti fizički i potrebom za jesti?

O: Lucifer, "Pali anđeo". To ste vi.

P: Dakle, "pali" znači odlazak u fizičku egzistenciju gdje se morate hraniti drugim životima, drugim bićima, da li je to?

O: Da.

Sad, potrebno je da se sjetimo priče o Luciferu, i da je on bio anđeo ogromne ljepote i slave. Kasiopejci su nam sugerisali da je legenda o Orionu najbliža originalnoj verziji ove priče.

Citat:

Kasiopejci: O: U ovom dijelu vašeg univerzuma 3. i 4. denziteta, specijalno u vašoj "galaksiji" je regija znana kao Orion koja je jedan i jedini dom bića ljudske vrste... razmislite o tome! Bazni dom, ne sunčani lokator. Optrilike jedna polovina je OPD i druga polovina je OPS. Obratite pažnju na Orion! To je vaš pradavni dom, i eventualno vaša destinacija. Ime "Orion" je stvarno, izvorno ime i preneseno je na Zemlju direktno. Proučavajte legende o "bogu" Orionu da malo usporedite.

Neću sad ići u potpunu analizu Orionske legende, ali će zato dati najpotpuniju procjenu koju sam bila u stanju sastaviti, tako da se čitalac može igrati sa ovim konceptima dok idemo naprijed. Prema Edith Hamilton, to ide ovako:

Citat:

On je bio mlad čovjek gigantskog stasa i velike ljepote, a takođe i silan lovac. Zaljubio se u kćerku kralja od Čiosa i za njenu ljubav je očistio ostrvo od divljih zvijeri. Plijen iz lova je uvijek donosio kući svojoj voljenoj, čije se ime ponekad izgovaralo Aero, a ponekad Meropa (jedna od Plejađana). Njen otac, Onopion, složio se da je da Orionu, ali je zadržavao sklapanje braka. Jednog dana kad je Orion bio pijan uvrijedio je djevojku i Onopion je pozvao Dionizija da ga kazni. Bog ga baci u dubok san, a Onopion ga oslijepi. Jedna proročica mu je rekla, međutim, da će biti ponovo u stanju da vidi ako ode na istok i pusti da zrake uzdižućeg sunca padnu na njegove oči. Otišao je na istok toliko daleko koliko i Lemnos i ondje je povratio svoj vid.

Mnogo složeniji izvod, izveden od nekoliko antičkih izvora ide ovako:

Citat:

Orionovo porijeklo je bilo predmet mnogih diskusija, ali neki su rekli da je Orionov otac Hirius, Posejdonov sin, a da mu je majka bila Alkiona, jedna od Plejađanki. Bilo je rečeno da mu je Hiriusov otac, Posejdon, došao u posjetu u pratnji Zeusa i Hermesa. Hirius je žrtvovao bika za tu priliku. Kako bi ukazali čast Hiriusu zbog njegovog gostoprimstva, bogovi su mu ponudili jedan poklon po njegovom izboru. Hirius je bio veoma bogat ali bez djece, te je zamolio svoje posjetitelje za dijete. Bogovi su urinirali u kožu žrtvovanog bika, pokopali ga u zemlju i iz toga je Orion bio rođen. U vrijeme Oriona raslo se visoko poput divova, i on je bio podaren od Posejdona, njegovog djeda, (ili oca po nekim verzijama) moći hodanja po vodi.

Orion se zaljubio u Meropu, kćerku kralja Onopiona od Čiosa, sina Ariadne i Tizusa ili Dionizija. Međutim njenom se ocu nije svidala ta ideja i on je napio Oriona, izvadio mu oči dok je ovaj spavao, a potom ga bacio na plažu. Drugi su rekli, da je Orion došao na Čios i teško pijan silovao djevojku, što je bio razlog da je bio oslijepljen i otjeran s ostrva. Nakon toga je stigao na Lemnos, gdje mu je Hefestus dao svog slugu Sedaliona da mu služi kao vodič. Orion ga je stavio na svoja ramena i zapovjedio mu da ga vodi prema izlasku sunca, i kad su stigli Orion je bio izlijеchen od sunčevih zraka.

Orion je vjerovao da je on bio najbolji lovac i jednom je rekao da je bio u stanju ubiti bilo šta, što je zemlja proizvela. To je bilo onda kada se Gaja (Zemlja), razljutila na ovu pohvalu, i kad je poslala Škorpiona da ga ubije. Međutim drugi su bili rekli da je Oriona ubila Artemida koji je bila izazvana od strane Apola da ispali strijelu u jedan crni predmet u moru, a koji ona nije mogla vidjeti i kasnije se razotkrilo da je to bila Orionova glava. Kako je božica mogla počiniti takvu grešku nije bilo objašnjeno. Ipak drugi još uvijek govore da je Orion bio ubijen zbog izazivanja Artemide na igru nabacivanja alki, ili ustrijeljen od nje zbog silovanja Opis, jedne od djevojaka koja je došla iz Hiperboreansa. Ali drugi su vjerovali da je Orion umro zato što su bogovi bili ljubomorni zbog toga što je on bio ljubavnik Eos-e. Zbog ovoga, oni su dopustili Artemidi da ga ubije.

Orion je bio viđen od Odiseja kad je silazio u podzemni svijet. Očigledno, dole se bavio istim stvarima kao i na zemlji:

„Zapazio sam velikog Oriona kako goni preko ravnice Afodelove divlje zwijeri koje je nekad sam poubijao na samotnim brežuljcima, a u svojim rukama je držao jednu palicu od bronce, neslomljivu.“ (Odisej Homer)

Ipak Orion je smatrana za besmrtnika, budući da je stavljen među zvijezde od strane Artemide, koja ga je i ubila. Kako bi spriječili da on bude sam na nebu, pas (Canis Major) je kasnije pridodat na zvijezde da pravi Orionu društvo u njegovom lovu.

Predloženo porijeklo (rođoslov) Orionov je kako slijedi:

Citat:

- a) Posejdon i Erial. Za Erialu je rečeno da je bila kćerka kralja Minosa sa Krita.
- b) Hirius i Klonia. Hirius je bio vlasnik blaga koje je držao unutar zgrade sagrađene od

Trofonijusa i Agamedea i koja je imala jedan kamen koji bi oni mogli odnijeti napolje, i tako ga opljačkati, sve dok jedan od njih nije bio uhvaćen u zamku koju je napravio Hirius. Klonia je bila jedna od NIMFI.

c) Bikova koža

d) Gaia (sama po sebi)

Lako je primjetiti kako bi se ova legenda mogla preokrenuti u biblijsku priču o Luciferu, i zašto bi tu mogla biti udružena sa „Jutarnjom zvijezdom“, ili čin puštanja prvih zraka sunca, božica Aurora, koja pada na njegove oči kako bi ih izlječila. Takođe, zanimljivo je da je ista slika koja je bila predstavljena u ovoj alegoriji bila data i od Isusa, a koja se odnosi na „snažnog čovjeka“ koji je bio „vezan“ ili bačen u dubok san, i potom oslijepljen od demona koji su takođe predstavljeni u priči o Orionu. Možda je to bila hotimična aluzija na Oriona?

Priča o Ozirisu koji je prevarom bio stavljen u svoj sanduk od Seta je druga varijanta tog snažnog čovjeka koji je „vezan“, iako u ovom slučaju, imamo dodatne detalje o tijelu koje je konačno bilo isparčano što se čini da je alegorija na „fragmentirane jedinice duše“. Konstelacija (sazviježđe) Orion je poznato i kao Oziris u Egiptu, a „pseće društvo“ je njegova sestra-supruga, Izis.

Ali, ovdje se postavlja pitanje: kako je Orion „pao“? Bilo je rečeno da je on bio pijan i da je uvrijedio ili silovao djevojku koju je volio. Nakon toga, on je bio „napravljen pijanim“ ili je bio „stavljen u dubok san“ tokom kojeg su mu oči izvadene. Šta god da je bilo, očigledno je da nije bio u punom posjedu svojih „lovačkih“ čula čim je bio tako izbačen za „operaciju“.

Priča se također odražava u biblijskoj legendi Dalile i Samsona. Samson je bio Nazarit sa zavjetom da nikada ne odreže kosu. Dalila ga je navela da zaspe i dok je on spavao, pozvala je čovjeka da dođe i "odreže sedam pletenica Samsonove kose." Njegova snaga ga je tada napustila. Zarobili su ga i izvadili mu oči. Jasna veza ovoga sa Orionskom legendom ukazuje na to da je ovo samo Hebrejska varijacija te vrlo drevne priče! Bila sam znatiželjna u vezi ove "stvari sa kosom", pa sam upitala:

Citat:

P: Imam ideju u vezi drevnih bogova i heroja... svi su imali veliku i dugu kosu i izgleda mi da je rezanje kose uzrokovalo da izgube svoju snagu, na neki način. Da li je to bilo potpuno simbolično ili se to zbilja vjerovalo, da moraju pustiti svoju kosu?

O: Simbolički.

P: Što je simbolički predstavljala njihova kosa?

O: Muževnost, spolna zrelost.

Tako je Samson bio lišen "muževnosti" nakon gubljenja kose. Jer svi znamo, "gubljenje kose" može biti drevni eufemizam za orgazam! Možda smo u oslabljenom stanju nakon ove "male smrti", manje svjesni/budni i tako podložniji tome da nas se "uspava" ili opije. Kad smo pijani ili opijeni, nemamo kontrolu nad svojim zdravim umom / rasudjivanjem. Kada smo "savladani emocijama", također nemamo kontrolu nad svojim umom / rasudjivanjem. Da li imamo još jedan trag ovdje? Pa, upitala sam:

Citat:

P: Imam ovu knjigu od Marcie Schafer, "Priznanja intergalaktičkog antropologa" i ona je prepuna kanaliziranih stvari. Jedna stvar što ona kaže jest: "zmija se povezuje sa znakom mudrosti i viših učenja, i ona dosta česta u krugovima mistika". Imala je interakciju sa zmijom čegrtušom, za koju je osjećala simpatije, a imala je takodjer telepatski interakcije simpatija sa Lizzijima. Željela bih dobiti komentare u vezi ideje da je zmija "znak mudrosti i viših učenja". Da li to, zapravo, predstavlja ono što zmija simbolizira?

O: Zmija je / bila je spominjana u kontekstu točke gledanja promatrača. Možda je promatrač samo "raznesen" iskustvom. Da si ti živjela u pustinji ili džungli, prije otprilike 7000 godina, kao što vi mjerite vrijeme, ne bi li bila impresionirana da su se ti Reptoidni "momci" spustili sa neba u srebrnim objektima i demonstrirali tehno-čuda iz 1000 godina budućnosti, učili te računanju, geometriji i astrofizici, radi pokretanja?!?

P: Da li se to, zapravo, dogodilo?

O: Da.

P: Pa, to je jedan od problema s kojim se suočavam, kod pokušaja pisanja povijesti čovječanstva. Kao što ja to razumijem, ili bar pokušavala razumjeti iz literature, prije "Pada iz Edena", čovječanstvo je živjelo u stanju 4. denziteta. Da li je to točno?

O: Pola / na neki način. 4. denzitet u drugom realitetu, u odnosu na prostorno/vremenski kontinuum, itd.

Sjetite se da su oni već rekli da smo prije pada bili 3D "uskladjeni" sa OPD bićima 4. denziteta. TO znači da ako ste 3D OPD i u "kontaktu" sa 4D OPD - imate značajnu pozitivnu interakciju i "curenje" iz 4.denziteta, kao što je rečeno iznad! Stvarno jedan totalno drugačiji svijet (realitet) od ovoga!

Citat:

P: Možete li nam objasniti istinsko značenja Ozirijskog ciklusa. Koja je bila simbolika ubijanja Osirisa i rezanja njegovog tijela?

O: Odstranjenje centara znanja.

P: Centara znanja čega?

O: Vaše DNA.

P: Dakle, komadanje Ozirisovog tijela prezentira trganje naše DNA u našim tijelima?

O: Djelomično. Također znači smanjenje kapaciteta znanja.

P: Koja je bila simbolika bacanja penisa u rijeku kojeg su pojele tri ribe?

O: Uvođenje energije seksualnog nasilja.

P: Što je Isis tražila za njenog Osirisa - što to simbolizira?

O: Odvajanje ženske energije od muške iz njihovog ujedinjenja.

P: ima li to kakve veze sa moždanim aktivnostima?

O: Da. Odvajanje sfera (polutka) mozga.

P: Da li je to učinjeno kroz DNA modifikaciju?

O: Da.

P: Što sin Isis-e, Horus, predstavlja?

O: Novo ograničenje realnosti.

P: Što znači Horusova osveta nad Set-om, ubojicom njegovog oca, Osirisa?

O: Početak neprekidnog konflikta energija da bi ograničio čovječanstvo.

P: Što predstavlja Set?

O: Rat.

P: Koji rat?

O: Sve.

P: Dobro, dakle taj se realitet promijenio kao dio ciklusa; razne odluke su donešene: čovječanstvo, kao vrsta je prošla je kroz vrata i "posegnula za zlatom", takoreći, i postalo povezano sa Lizzijima, poslije udruživanja "ženske energije" sa krivom stranom, takoreći. To je ono što ste vi rekli. To je rezultiralo mnogim efektima: sakacanje DNA lanaca, spaljivanja prvih 10 lanaca DNA, odvajanje polutki mozga...

O: Jedini razlog za to: vi se igrate u blatu pa ćete se i zaprljati.

P: Što je motiv za igranje u blatu? Koja se bitna stvar desila? Jednom ste rekli da da je to bio "debalans radi želje". Kakva je to bila želja?

O: Povećana fizikalnost.

P: Što je bio cilj traženja u toj želji za povećanom fizikalnošću?

O: Osjećaj.

"Osjetiti" proizlazi iz latinske riječi "sentire," što znači "osjećati". To ne znači osjećati samo fizičke senzacije, nego i osjećati emocije. Korijen latinske riječi je indoevropski korijen "sent", što znači "uzrokovati, saznati, otkriti".

Citat:

P: Kako smo iskusili osjećaje i kako su ta bića imala ideju da bi ona mogla dobiti više toga ako povećaju svoju fizikalnost?

O: Niste iskusili, već su vam demonstrirali.

P: Demonstrirali kako, tko?

O: Zar ne znate?

P: Demonstrirali su nam Lizziji?

O: U osnovi.

P: Na koji način su nam demonstrirali? Da li su rekli: "Hej, probajte ovo!" Ili su samo demonstrirali pomoću toga da su to radili ili pokazivali?

O: Bliže ovo drugo.

P: Oni su radili, eksperimentirali, igrali se i govorili: "Gledajte, mi ovo radimo, to je tako super, dodjite i probajte..."?

O: Ne baš. Više poput: "Mogli bi imati ovo".

P: Što je izgledalo toliko poželjno u toj povećanoj fizikalnosti, da su rekli "možete ovo imati"?

O: Samo si zamislite!

P: Da li je tu bilo kakvog razumijevanja, ili bilo kakve vrste realizacije, da bi povećana fizikalnost mogla biti poput toga da je Set Ozirisa namamio u svoj vlastiti lijes? Da bi onda on mogao zalupiti poklopac i zatvoriti lijes čavlima?

O: Očito, bilo je nedostatka razumijevanja.

P: Zvuči prilično naivno! Da li se nedostatak reflektira nedostatak znanja?

O: Naravno. Ali i više od toga, **želja im se ispriječila na putu...**

A ovdje imamo još jedan trag o načinu na koji možemo biti manipulirani: **ŽELJA / ŽUDNJA** je prepreka na putu znanja! Ali, vratiti ćemo se na ovo.

Citat:

P: Dobro. Desio se "Pad". To izgleda kao da je bilo, a neka arheološka proučavanja to pokazuju, tisuće i tisuće godina mirnodopska egzistencija i krasno agrarno društvo u kojem su postojale božice ili ženske kreativne sile bile na snazi. U najmanju ruku današnje knjige to govore...

O: Ne. Ti dogadjaji su se desili prije 309 000 godina, kako vi to mjerite. Tada je kreiran prvi prototip od onog što bi vi nazvali "moderni čovjek". Kontrolori su imali spremna tijela, a samo su još trebali odgovarajuću matricu duše koja bi se složila da "uskoči".

I ovo donosi veoma zanimljivo rješenje za određene probleme u smislu da su Reptili smatrani "donositeljima civilizacije" i njihove povezanosti sa religijama Boginje, koje su u sadašnjosti promovirane kao "miran i partnerski" način poljoprivrednog raja. Očigledno, to nije bilo baš tako.

U priči o Kainu i Abelu, nalazimo izvorni sukob između pastira i ratara. Kain i Abel, kao dva sina Adama i Eve koji su bili "izagnani iz Raja", samo simboliziraju dva glavna oblika koje je postavio "kontrolni sistem", kako bi započeo sukobe. Oba načina predstavljaju implicitno "vlasništvo" stoke ili zemlje, i oba predlažu iskorištavanje i manipulaciju zemlje za svoju vlastitu korist, a na štetu Velikoj Majci. Jedini razlog zbog kojeg je Abel bio slavljen od Hebreja je, jer je to bio NJIHOV način života. Ali, to vodi u drugu liniju istrage, pa ćemo to ostaviti za sada.

Citat:

P: Dakle, prije toga, prije pada iz Edena...

O: Bilo je više poput 4. denziteta.

P: Ali to povlači onda da je tu bilo i nekog udjela fizikalnosti. Da li je bilo fizikalnosti u smislu da su postojala tijela koja su izgledala poput današnjih ljudi?

O: Ne baš.

P: Kako su ta tijela prije pada...

O: Nemoguće odgovoriti jer je to još vama prekompleksno za razumijeti.

P: Da li to znači da smo iskusili... da su tijela u koja smo se vjerojatno mogli useliti kao bića 4. denziteta, pretpostavljajući da se to i dešavalo, da bi to bilo previše kompleksno za nas da shvatimo? Rekli ste da je to "neka vrsta 4. denziteta", stanje prije pada, u vezi fizičkih tijela, previše kompleksno da bi mi to razumijeli. Ako je vraćanje u 4. denzitet nešto poput dolaska iz 4. denzitata, da li to znači da bi se mogli vratiti natrag i da je to nešto prekompleksno za shvatiti? Ta varijabilnost fizičkog, koju ste već opisivali?

O: Da.

P: Dakle, da li je tamo bilo nekakvo obožavanje Boga ili religioznih aktivnosti, u tom stanju prije pada, tom Edenskom stanju 4. denziteta?

O: Nema potrebe kad netko ima znanje o tome.

P: Što pokušavam ovdje, što pokušavam razumjeti... to je tranzicija iz obožavanja božica u obožavanje bogova, promjena u razumijevanju cikličkog vremena kao što je izraženo u ženskim ciklusima i izraženo kao božicama u koncept linearног vremena, izraženo u muškom principu. Izgleda da su to bile pretvorbe i preokreti koncepata što je krajnje vodilo idejama koje su nam Lizziji nametnuli i izgleda radili u tom smjeru milenijima doživljaji dominacija kao što su: vjerovanje u nešto izvan sebe što će te čuvati, inače si proklet i svijet će se srušiti, a ti ćeš biti osudjen. To je koncept s kojim se ovdje susrećem, i željela bih razumijeti što je to bilo obožavano. Dobro, imamo te momke koji su pali iz Edena, ali oni su još uvek bili blizu originalnim konceptima, na neki način. Jednom kad su uskočili u fizička tijela, kaoš to ste rekli, kakav je bio njihov nivo poimanja univerzuma? Da li su još uvek

zadržali neko razumijevanje u toj točki?

O: To je poput nečijeg razumijevanja poslije nekoliko potresa mozga, trauma, nasuprot vašeg razumijevanja u vašem trenutnom stanju.

P: Dakle, oni su bili u traumi, možda su i imali djeliće ideja i pamćenja, ali sve skupa su izgubili veliku većinu. Tamo je čak moglo biti neko "koma" stanje, takoreći, za cijelo čovječanstvo, i to kroz mnoga tisućljeća. Ali, nakon što su se probudili, sa tim djelićima znanja u svojim glavama koji su plutali unaokolo, mogli su početi slagati sve te djeliće skupa. Dakle, sastaviti te sve dijelove opet u cjelinu. Što je bila prva stvar koju su shvatili, s obzirom na kozmos oko njih?

O: Seks.

P: Što su odlučili u vezi seksa? Mislim, pa seks je već tamo postojao. Oni su već prakticirali seks. Da li je to tako bilo? Ili, da li su oni razumijeli kozmos kao seks?

O: Više nešto poput ovog prvog. Poslije svega, to je ono što ste prvo dobili u ovom neredu, društvene! Samo si zamislite posao prodavača: "Pogledajte kako je ovo zabavno! Želite li probati?!? Uuuups, oprostite, zaboravili smo vam reći da se više nemožete vratiti!"

P: Zbilja nisam uspjela razumjeti i znam da je to velika stvar kao što je bilo i naznačeno i na što se ciljalo, a i u svim religijama i mitologijama su postojale tvrdnje u vezi seksa. Ali, nisam uspjela razumjeti principe kako bi to moglo biti stvoreno "padom". Kakav je, precizno, taj princip? Kakva se energija generirala? Kako je seks generiran? Što je konceptualizacija tog pogrešnog korištenja energije, ili korištenja energije?

O: To je jednostavno predstavljanje koncepta **samo-zadovoljavanja na fizički način**.

P: U mnogo slučajeva ste rakli da je idealna stvar imati savršen balans fizikalnosti i etičnosti. To je rečeno u brojnim prilikama. Sad, ne razumijem kako bi zadovoljavanje fizičkog tijela moglo biti instrument pomoću kojeg se netko zarobi? Nije li zadovoljstvo pogledati u nešto lijepo? Da li je to pogrešno, grijesno, ili oblik pada, ako se gleda u ljepotu, ako se čuje nešto prekrasno kao što je muzika, ili ako se dotakne nešto što je osjetilno i osjeća se fino poput svile ili kože svoje voljene osobe? To su razne stvari koje kod ljudi potiču užitak, a često ih dižu u duhovno stanje.

O: **Ključ je u posjedovanju.** Kod OPS-a, vi posjedujete. Ako se krećeš kroz prekrasno cvijeće, svilu, po koži drugoga, **ali ne tražiš da ih posjeduješ...**

P: To mi izgleda da je moguće iskusiti te sve stvari, uključujući i seks, bez potrebe ili želje za posjedovanjem; samo davanjem. U tom slučaju, još uvijek ne razumijem kako to može biti mehanizam "pada"?

O: **Ako je to željeno, onda mehanizam nije davanje.** Da li jedeš komadić čokoladne torte radi toga jer je to dobro dati želucu?

P: Pa, mogli bi tako!

O: Ne, u OPS svijetu, kakav je vaš realitet, ne zaboravite, netko daje radi ugode osjećaja koji su rezultat.

P: Nebi li se moglo reći da, ako sve što postoji da je dio Boga, uključujući i meso, da ako netko daje nešto tom mesu, bez da bude prikačen za to davanje, da bi se to moglo smatrati kao davanju "Svemu"?

O: Objasnji proces.

P: Na primjer: postoje neki ljudi koji vole patiti jer vjeruju da je meso grijeh. To je velika stvar koju su uveli Lizziji. Tokom mnogo stoljeća, željeli su da ljudi pate i napravili su tu veliku stvar i galamu oko seksa i sve što bi se moglo smatrati ugodnim ili poželjnim se negira i da bi osoba trebala patiti i da bi se oni mogli hraniti tom patnjom. I, zapravo, da se osoba učini...

O: Ako netko želi patiti, on i pati radi očekivanja neke nagrade u budućnosti. **On želi nešto posjedovati na kraju.**

P: Ono što govorim jest: ako osoba jednostavno može BITI, da radi i da bude ono što jest, jednostavno, da radi sve kao da meditira, ili se posveti tome što radi, da je sa svima, da šeta ulicom i da je na zraku, na suncu, sa drvećem i pticama i drugim ljudima; u tom stanju jedinstva sa drugima, ne stvara li to davanje univerzumu u smislu davanja sebe kao kanala univerzuma, da bi univerzum mogao iskusiti te stvari?

O: Ne ako taj "osjeća to jedinstvo", umjesto da on to JEST.

P: Mi smo to što jesmo. I ako se ljudi samo opuste i budu ono što jesu pošteno, i da samo čine ono što je u njihovoj prirodi bez da krše tuđu slobodnu volju drugih, da je to čišća forma bića nego raditi ono što osjećamo ili očekujemo ili želimo; da samo BUDEMO, a ne ŽELIMO... dakle samo BITI?

O: Da, ali OPS-i to ne čine.

Dakle, vidimo da problem nije "seks" sam po sebi, ili bilo što drugo iz okruženja 3. denziteta, nego je problem određeno "generiranje emocija" fizičkim procesima, koji imaju veze sa "posjedovanjem". A što je sa ŽELJOM ZA POSJEDOVANJEM koja je uopće dovela do "Pada?" Pa, pogledajmo neke druge ideje ovdje:

Citat:

P: Što je bilo Voće sa Drveta Znanja dobra i zla koje je navodno Eva pojela i onda ponudila Adamu?

O: Ograničavanje u znanju. Kodiranje.

P: Što je značilo kad je rečeno da je Eva pojela voće sa drva znanja? Koji akt je napravila da to učini?

O: Združenje s krivom stranom.

P: Što je značilo pridruživanje?

O: Eva je simbolična.

P: Simbol čega?

O: Ženske energije.

P: Što je s ženskom energijom bilo kad se pridružila?

O: Izgubila je dio znanja i moći.

P: Zašto je hranjenje tim voćem sa drveta znanja dobra i zla bio veliki strah boga ili bogova, jer bi Eva bila izjednačena sa bogovima?

O: Što? Molimo pojasnite.

P: Tko je bio bog koji se bojao da bi Eva mogla postati jednaka kao i on ili oni kad je pojela voće?

O: Ne. P: Biblija kaže da je Bog rekao da se bojao jer bi onda Eva mogla zadržati i drvo života i živjeti vječno. Što to znači? Zašto je konzumacija tog voća bogove jako plašilo?

O: Nije.

P: Što je voće drveta života?

O: Ograničenje. Konceptualno ograničeno.

P: Želim vam reći da to baš i nema nekog smisla.

O: Da, ima. Razmislite pažljivo. Laura, propuštaš očigledno.

P: U kojem smislu bi voće sa drva života bilo ograničenje?

O: Vjerovanje da jedan izvor sadrži svo znanje je kontradiktorno realnost.

P: Ako je koncept hranjenja voćem sa drva znanja koje je davalо svo znanje - pogrešan - jer ni jedan izvor ne može omogućiti svo znanje, i nadalje - netko vjeruje u pogrešno, taj je zarobio sebe unutar parametara. I zauvijek, ljudska rasa će biti trovana s istim problemom

koji se reflektira na više različitih načina: jedan je da uvijek tražimo istinu iz jednog izvora i smjera, umjesto da tražimo istinu kroz bezbrojne puteve. Također i vjerovanje u jednostavne odgovore na kompleksne probleme i pitanja.

P: Gdje je bio Eden?

O: Zemlja.

P: Cijela Zemlja je bila Eden?

O: Da.

Sada već stižemo nekuda. "**Vjerovanje da jedan izvor sadrži svo znanje je kontradiktorno stvarnosti.**" To je "konceptički ograničeno."

Tijekom godina, mnogi znanstvenici su proučavali efekte ozljeda glave i mozga. Ova ispitivanja su bila usmjerena na razumijevanje fizioloških i psiholoških efekata i obavljen je veliki broj eksperimenata da bi se izradila "mapa mozga." Rezultati su doveli do teorije o dva različita načina razmišljanja ili "stilova razmišljanja", koji se općenito odnose na lijevu i desnu hemisferu mozga.

U principu, lijeva strana mozga kontrolira desnu stranu tijela, a desna strana mozga kontrolira lijevu stranu tijela. Prema rezultatima testa i teorije u razvoju, desni mozak je najčešće povezan s direktnim senzualnim iskustvom pet osjetilnih organa, kao i sa "šestim čulom" intuitivnog razmišljanja. "Osjećaji" su također povezani sa ovom stranom mozga i ti osjećaji su rezultat "osjećanja" okoline. Ovo "osjećanje /senzacija" okoline mogu biti vanjski svijet ili interno "stanje bića." Također, mi moramo primjetiti da desni mozak, kao promatrač vanjske i unutarnje okoline, percipira vrijeme samo kao SADA.

Lijevi mozak je vezan uz proces konceptualizacije i maštovitosti u svojim različitim oblicima, uključujući i simboličku imaginaciju i funkcije vezane za simbole poznate u jeziku, kao označavanje, kategoriziranje, sljedenje verbalnih pravila i propisa u cjelini. Način djelovanja lijeve hemisfere je kao da imate ekran na kojem je ispred vas prikazan cijeli niz koncepata uma. Jedan od glavnih "koncepta" kojeg koristimo je VRIJEME - buduće VRIJEME i prošlo VRIJEME. Pogledajte grafikon da vidite kako različite hemisfere rade.

Sad, ovo je izuzetno važno da se shvati: religija, filozofije, "vjerovanja" generalno, kroz koje gledamo na svijet i kroz koje smo u interakciji sa svijetom, spadaju u jednu ili drugu hemisferu u smislu kako aktiviraju našu svijest. Postoje učenja koja daju naglasak na senzualni desni mozak, kao i učenja koja daju naglasak na abstraktni, maštoviti lijevi mozak. Sustavi vjerovanja odražavaju jednu ili drugu od ove dvije vrste ljudske svjesnosti.

"Senzualno orijentirane" tradicije potiču izravnu interakciju sa fizičkim okruženjem. To je često korumpirano do "kranje požude" za fizičkim užitkom. Ipak, čiste mistične tradicije teže identificirati duhovnost sa samim kozmosom i potiču sljedbenike da traže jedinstvo sa Bogom KROZ fizički svijet. S druge strane, teologije nastoje zabraniti senzualna iskustva i promatranja, i umjesto toga potiču oslanjanje na maštu kako bi podržale određena uvjerenja / vjeru. U ovom načinu, duhovnost je izjednačena sa konceptualnim konstruktima, slikama, simbolima i riječima koje moraju biti zamišljene na "ekranu uma", ili se moraju "držati u umu" kao apstraktne misli imaginarnih vjerovanja, tako da si osoba pokušava nametnuti izmišljeni konstrukt stvarnosti, umjesto da promatra realnost i dozvoljava

zapažanjima da oblikuju apstrakcije.

To je razlog zašto je centralno pitanje u kršćanstvu, da li netko "vjeruje u Isusa Krista." Traži se da se maštom podupire crkvin koncept Isusa: da je Isus Sin Božji, koji je umro za oproštenje grijeha i tako dalje. Svaki teološki konstrukt ima svoje karaktere i priču i zahtijeva da sljedbenici "vjeruju" u ovu fantaziju. Ali stvar je u tome: razni simboli su manje važni od činjenice da je konceptualizaciji ili umišljanjima, što je centralna stvar u teologiji - zajedničko da je to način mišljenja lijeve hemisfere.

Ljeva hemisfera je skloni dati "autoritet" različitim religijskim spisima, skriptama ili riječima. Tu postoji i hijerarhija svećenika koji su imenovani da administriraju ili interpretiraju te riječi. Ljeva hemisfera se protivi direktnom motrenju i znanstvenom napretku i otkrićima. Ona je usredotočena na ritualno ponavljanje "etabliranih" ideja i tradicija. "Riječima Pisma" i tumačenjima tih riječi su dane veće ovlasti, nego normalnom prirodnom svijetu oko sebe. Kasiopejci su često komentarisali "rituale".

Citat:

P: (L) Koji ritual vi hoćete da mi uradimo?

O: Nijedan.

P: (L) Da li ritual ubrzavaju ili sprečavaju komunikaciju?

O: Oni otežavaju / stežu protok energije.

P: Ima li kojih rituala koje možemo učiniti da bi napravili zaštitu za nekoga protiv prodora Lizzarda?

O: Rituali su samo-poražavajući. Rituali izvlače energiju direktno Lizzard bićima. Što mislite zašto su organizirane religije tako opsjednute ritualima?

Čisto univerzalno znanje uključuje sve, a ako radite bilo kakve rituale, znači da se prijanjate jednoj liniji razmišljanja, jednom načinu razmišljanja, jednoj strukturi ideja, **isključujući sve ostale**. Kao što je navedeno, mistične tradicije identificiraju DUH sa samim SVEMIROM. One nemaju nikakvih sakralnih tradicija ili svećeništva. Autoritet da se otkrije Boga je u sklopu moći svakog pojedinca, a potiče se direktno opažanje.

Citat:

P: Da li postoje kakva tehnološka sredstva koja bi nas zaštitila?

O: Jedina obrana koju trebate je znanje. Ono vas štiti od bilo koje moguće forme štete u vašoj egzistenciji. Što više imate znanja, što manje strahova, što manje boli, što manje stresa osjećate, što se manje mučite, to manje iskusite štete bilo koje vrste. Razmislite o ovome sada vrlo pažljivo jer je to jako bitno: Gdje je granica u konceptu riječi znanje? Budući da nema granice, koja je vrijednost te riječi? Beskonačna. Možete li pojmiti da kako vas jedan koncept s takvim značenjem može oslobođiti od svih ograničenja? Koristite vaše šesto čulo da pojmite kako riječ, termin, odnosno značenje riječi znanje, može omogućiti sve što ćete ikada trebati. Ako pažljivo razmislite, brzo ćete uvidjeti da je to istina u svojoj najvećoj mjeri.

P: Da li to uključuje znanje naučeno iz knjiga?

O: To uključuje sva moguća značenja te riječi. Možete li zamisliti koliko značenje ima ta jedna riječ? ... Možete imati brza razjašnjenja, koja proizlaze iz znanja. Ako težite neprekidnom sakupljanju znanja, osiguravate si zaštitu od bilo kojeg negativnog događaja koji vam se može dogoditi. Znate li zbog čega? Što više posjedujete znanja, što ste svjesniji, to vam je bolja zaštita. Eventualno, ta svijest postaje toliko jaka i sveobuhvatna da i ne

trebate izvoditi neke posebne rituale i radnje koje bi vas štitile. Zaštita jednostavno postaje prirodna, i dolazi sa sviješću. Znanje sadrži svu smisao. Ono je srž cjelokupne egzistencije. Ono uključuje dodatak svega što jedno biće poželi. I također, kad zadržavate traganje svijetla, kao što vi radite, istinsko razumijete da je svjetlo - znanje. Tj, znanje koje je srž svih egzistencija. I biti u srži cjelokupne egzistencije, omogućava zaštitu od bilo koje vrste negativnosti u egzistenciji. Svjetlo je sve i sve je svjetlo i znanje je sve. Ide vam jako dobro u stjecanju znanja. Sad sve što trebate je vjera i realizacija da je to znanje sve što vam treba. Ako jednostavno imate vjeru, ni jedno znanje koje bi mogli steći, ne može biti lažno jer takvog nema. Bilo tko ili bilo što pokuša davati vam krivo znanje, krivu informaciju, neće uspjeti. Najviši materijalan dio na kojem počiva znanje, budući da je srž cjelokupne egzistencije, će vas zaštititi od apsorpcije (upijanja) krivih informacija koje nisu znanje. Ne trebate se bojati od apsorpcije krivih informacija kada jednostavno otvoreno tražite sticanje znanja. I znanje formira zaštitu - svu zaštitu koju ćete ikad trebati.

P: Ima jako puno ljudi koji su bili otvoreni, vjerovali i imali vjeru i poslije bili ubijeni.

O: Ne. To je jednostavno vaša percepcija. Ono gdje ne percipirate dobro je da **ti ljudi nisu zaista stjecali znanje**. Ti ljudi su zapeli negdje u nekoj točki njihovog puta napretka i **podvrgli se skrivenim manifestacijama onoga što vi zovete opsesiju**. Opsijsija nije znanje, opsesija je stagnacija. **Dakle, kad netko postane opsjednut, u stvari zatvorit će apsorpciju znanja i rasta i napretka duhovnog razvitka koji dolazi s prikupljanjem pravog istinskog znanja**. Kad netko postane opsesivan, pokvari si zaštitu, pa je otvoren prema problemima, tragedijama i svim vrstama teškoća. Zato netko to iskusi.

To je razlog zašto je skoro sav znanstveni napredak je povezan s misticizmom. Ono što mi zovemo moderna znanost je izvedeno direktno od alkemista evropske renesanse, kao npr. Newtona i Paracelsusa koji su sljedbenici povijesne empirijske znanstvene potrage potekle od prijašnjih mističnih tradicija. Mircea Eliade piše:

Citat:

Gdjegod da nadjemo alkemiju, uvijek je povezana sa "mističnom" tradicijom: u Kini sa taoizmom, u Indiji sa yogom i tantrom, u helenizmu i gnozi u Egiptu, u islamskim zemljama sa hermetičkim i ezoteričnim mističnim školama, u srednjem vijeku i renesansi sa hermetizmom, kršćanstvom i sektaškim misticizmom i kabalom. [Mircea Eliade, The Forge and the Crucible, 1978]

Nije samo znanost dijete mistike, nego kreativnost generalno.

Citat:

Veliki periodi umjetnosti i kulture su uvijek povezani sa erotsko-mističnim povratkom. [Alain Danielou, Shiva and Dionysus, 1982]

Kako da interpretiramo naizgledno proturječe izmedju toga da su "razbludna" iskustva dovela do "Pada", a ipak, čini se da je desna hemisfera, koja se odnosi na senzualna iskustva, način svijesti koji se bavi prikupljanjem znanja i "viđenjem stvari kakve one jesu"? Kako tumačiti činjenicu da patrijarhalne, dominatne teologije lijeve hemisfere opetovano ukazuju na ovu "seksualnu krivnju", što

su također potvrdili i Kasiopejci, a zatim su rekli da je ta "krivnja" u stvari bila "uzrok" za nametanje monoteističke dominacije lijevog mozga?

Muslim da možemo naći neke tragove u usporedbi legende o Orionu i priče o Kralju Arthuru i potrazi za Svetim Gralom. Kakve veze Orion ima sa tom potragom? Mnogo, muslim. Sličnosti između tih priča ima mnogo. Arthur nije, u određenom smislu, pravi čovjek sa tijelom i krví, nego kompleksna arhetska slika. Arthur je više od pukog zbroja njegovih nastupa u literaturi, i on je prisutan u mitovima, pričama i slikama koje ga direktno ne spominju. Arthur je prisutan u svim mitovima kraljeva koji se žrtvuju, umirućih spasitelja, i junačkih ubijača zmajeva, od pamтивjeka. Njegova priča raste sa svakim epizodom koju proučavamo, i nakon nekog vremena smo shvatili da je Arthur, zapravo samo jedna naznaka, trag.

Arthur je indicija za mitologiju Pada i Otkupljenja: Nekadašnji i Budući Kralj. On je simbol izgubljenog Raja i njegova priča ima ogranke koji obuhvaćaju sve ideje cikličnih promjena i moći nad okruženjem. Mit o Zlatnom Dобу: u periodu kada je magnetni pol bio "orientiran" drugačije, kada su godišnja doba bili različita, godina je bila drugačija; praiskonski raj je bilo mjesto gdje vrijeme nije imalo značenja.

Citat:

Memorija ili imaginacija Zlatnog Doba je izgleda posebnost kultura koje pokrivaju područje od Indije do sjeverne Europe. U Americi, najviše u potpunosti razvijene mitologije povijesti su one u Maya i Azteka, za koje nije bilo proteklih razdoblja sa prijetnjom cikličnim uništenjima vatrom ili poplavama. Ni filozofija budizma nema mjesta za nostalгију, iako u praksi apsorbira ideju o Padu iz indijske okoline. Ali u drevnim Bliskom Istoku se nalaze očite relikvije Zlatnog Doba, kao Vrt Rajski gdje je čovječanstvo hodilo sa Bogovima prije Pada. Egipćani govore o prošlim epohama u kojima su vladali Bogovi kraljevi. Babilonska mitologija, kako je izvijestio Berossus, imala je šemu o tri razdoblja, svaki u trajanju vremena dok proljetna ravnodnevica prolazi kroz četiri znaka zodijaka; prvi od njih, pod vlasti Anu-a, bilo je Zlatno Doba, koje je završilo Potopom. Iranski Avesta tekstovi pričaju o tisuću godina Zlatnog Kraljevanja Yima, prvog čovjeka i prvog kralja, pod čijom vladavinom su zima i vrućina, starost, smrt i bolesti bili nepoznati. Najviše razvijena teorija ove vrste, a vjerojatno i najstarija je hinduistički nauk o četiri Yuge:

Citat:

U prvoj, Krita Yuga, nakon stvaranja Zemlje, Brahman je stvorio tisuće para blizanaca iz njegovih usta, grudi, bedara i nogu. Oni su živjeli bez kuća, sve želje su bile izravno ispunjene i Zemlja je proizvodila ukusnu hranu, jer životinje i biljke još nisu bile postojale. Svaki par na kraju svog života je proizveo par kao sebe same. Pošto su svi radili samo svoje dužnosti i ništa drugo, nije bilo razlika između dobrih i loših djela. Nakon Krite ili Satya Yuge, stvari se progresivno pogoršavaju: u svakoj daljnjoj Yugi, ljudska rasa pada nesretnost i zlo, sve dok na kraju Kali Yuge, svijet nije zapaljen, ugašen vodom, a zatim ponovno rodjen.
[Arktos, Joscelyn Godwin, 1996]

Da bi vidjeli odnos Arthura i Oriona i njihovih cijenjenih potraga, trebamo shvatiti da priče mogu biti prevedene i jezično i kulturno da daju smisao svojim novim "vlasnicima". Tu je priča pronadnjena u Povijesti Herodota, koja je točna kopija originalnoj indijskoj priči, OSIM činjenice da je u izvornom to

bila životinjska basna, a u Herodotovoj verziji, svi likovi su postali ljudski. U svakom drugom detalju, priče su identične. R. E. Meagher, profesor humanističkih nauka, i prevoditelj grčkih klasika kaže:

Citat:

Naravno, ako karakteri promjene rasu, oni mogu promjeniti i svoja imena i sve ostalo u vezi s njima.

Istina o Gralu, potraga Arthurovih vitezova, pronalaženje onoga što bi vratilo "Arthuru" na prijestolje je ista kao i Orionova potraga za lijekom za njegovu sljepoću. Arthur predstavlja nešto drugo nego samo britanskog ratnog vodju, on predstavlja davno Zlatno Doba, vrijeme društvenog sklada i mudre vlasti, vreme etike i morala, vrijeme načina "Bivših kraljeva." Tema "izgubljenog Zlatnog Doba" je toliko moćna, da kad je Geoffrey napravio od Arthur-a svojevrsnog Mesiju, kombinirajući Welški mit i tradiciju sa originalnom povijesti, dotakao je nešto tako duboko u ljudskoj psihi, da se pokrenula srednjovjekovna Duša u nadi da će restaurirati Kraljevstvo na Zemlji, koje bi jedino moglo biti povraćeno sa otkrićem Grala.

Priča o Gralu je priča o kreativnom potencijalu ljudske rase u vrlo stvarnom, iako ezoteričnom smislu, - moći da se ponovo stvori Zlatno Doba - put prema znanju drevne tehnologije koja je podigla megalitne spomenike, za koje ne postoji racionalno objašnjenje - snaga koja je skrivena od nas tisućljećima. U otkrivanju istinitog Grala, mi takodje možemo pronaći izvor kontrolog sustava koji je djelovao na našem planetu zadnjih desetina tisuća godina, držeći čovječanstvo u ropstvu, vezano za vrijeme, povijest, jad, propasti i patnju. Napomenuli smo iznad da lijevi mozak vlada konceptualizacijom, maštovitošću i dogmom. Desni mozak vlada osjećanjem, direktnim opažanjem i promatranjem. Kad priča kaže da Orion silovao svoju ljubav, smisao je jasan: lijeva moždana polutka je preuzela funkcije desnog mozga koji je bio direktni kanal prema univerzalnim silama stvaranja unutar pojedinca.

U prologu za "Le Conte du Graal" smo informirani da je nekada postojao raj na zemlji. Postojala su dva aspekta stvarnosti: unutarnja i vanjska "priroda". Događaji se nisu dogadjali samo u "stvarnoj lokaciji" u materijalnom svijetu, oni su se istodobno dešavali na drugoj razini bića, u carstvu arhetipa. Svakodnevni svijet i blizanski "drugi svijet" su bili svemirski blizanci koji su postojali paralelno jedan sa drugom.

U ovom raju, Djeve su živjele pored svetih izvora i bunara. Vjerovalo se da se ovi svjetovi sreću, preklapaju ili premošćuju. Moglo se prijeći na drugu stranu. To je simbol ženskog potencijala, odnosno funkcije desne hemisfere mozga. "Djeve Svetih bunara" su hranile putnike prolaznike iz zlatnih zdjela i čaša. To simbolizira "kreativni potencijal" desne hemisfere, da je bilo tko, kroz taj "izvor kreativnosti", mogao doslovno "stvoriti stvarnost i sve što mu je potrebno." Djeve su posluživale sve putnike prolaznike, carstvo je bilo u miru i plodonosno dok jednog dana zli kralj, Amangons, nije silovao i oteo jednu Djevu, držao je u zarobljeništvu i ukrao njen sveti pehar. Amangonovi sljedbenici su sljedili primjer svog kralja i počeli pronašlaziti i silovati Djeve, i uskoro Djeva više nije bilo. Od tada nadalje, zemlja je bila "pustara". "Bunari i izvori su presušili" i zemlja je postala neplodna. "Pustara" je stanje nakon gubitka kontakta sa drugim svijetom.

To se dogodilo tako davno, da možemo samo poslagati te djelove i prepostaviti što bi to moralо biti, uspoređujući ovu priču sa drugim "silovanjima uma" iz novijih vremena. Regina Schwartz piše u

"Kajinovom prokletstvu" o odnosu monoteizma i nasilja, ukazujući da je monoteizam sam po sebi uzrok i korijen nasilja. U poglavlju o Savezima, ona kaže:

Citat:

'Kolektivni identitet, koji je rezultat Saveza Monoteizma je jasno ispričan u Bibliji kao radikalni raskid sa prirodom. Transcedentno božanstvo upada u povijest sa zahtjevom da ljudi poštuju zakon koji on postavi, a kao prvo, da obećaju vjernost njemu, samo njemu, i to će ih učiniti ujedinjenim narodom za razliku od "drugih, neujedinjenih", što vodi do nasilja. U Starom Zavjetu, ogroman broj 'drugih' ljudi je jednostavno izbrisana, dok su u Novom zavjetu ogromne brojke ljudi kolonizirane i konvertirane za dobrobit takvih Saveza.'

[Schwartz, 1998]

Također govori o "provizornoj" prirodi saveza, a da to znači da je taj savez uslovan. "Vjerujte u mene i slušajte mene, inače ću vas uništiti." Glavna stvar u religijama je svojevrsna 'dozvola', poduzeti 'osvetničke' radnje ako je ugovor (pogodba, zavjet) prekinut. Hebrejski izraz za 'on je sklopio savez' je "karat beri" ili doslovno, on je UREZAO Savez. U Savezu sa Abrahamom u genezi, životinje su razrezane na dva dijela i vatrica je u misterioznom ritualu prošla između njih. Zatim, tu je rezanje mesa prilikom obrezivanja i Savez na Sinajskoj gori, gdje su zakoni urezani u kamen. Dakle, ovi Savezi su izgleda ono što čini Izrael nacijom. Cjelokupni osnivački temelj Izraela, koji je temelj kršćanstva, je izgleda uokviren nad rascjepljenim komadima životinja.

Citat:

'U pradavnim Blisko Istočnim ritualima, rez na životinji je simbolično učinjen inferiornom biću, koji ulazi u savez sa superiornim nadređenim.' [isto]

U izradi Saveza na Sinaju, (http://hr.wikipedia.org/wiki/Savez_na_Sinaju op.-prev.) bilo je gomile žrtvovanih životinja i Mojsije je uzeo krv, dijeleći je na pola i bacio pola na oltar. Uzveši Knjigu Saveza, on je čitao ljudima, a oni rekoše: "Mi ćemo slušati sve što je Yahweh rekao. Mi ćemo biti poslušni." A onda je Mojsije bacio krvi na narod, govoreći: "Ovo je krv Saveza koji je sklopio Yahweh sa vama, i koji sadržava ova pravila."

Citat:

'Mi smo baštinici tradicije u kojoj se monoteizam smatra velikim postignućem Judeo-kršćanske misli. Monoteizam je spetljan sa partikularizmom i uz tvrdnju da taj Bog i nijedan drugi, mora biti obožavan. Partikularizam je tako zarazan da smanjuje svi ostale bogove na puke idole, i toliko nasilan da smanjuje sve ostale vjernike na ništavne. Opasnost univerzalnog monoteizma je da je njegova istina - jedina istina; njegov sustav znanja - jedini sustav znanja; njegova etika - jedina etika; ne da bilo koja druga opcija mora biti odbačena, nego, jednostavno nema drugog izbora. Oni prepostavljaju neku vrstu metafizičke oskudice, neku vrstu sakupljačkog mentaliteta, da postoji ograničena opskrba, i ona mora biti održana u cjelini ili djelomično. Sugerira ograničenja i granice.' [Isto]

Ono što oni rade je razvijanje psihičkih "ograničenja". Stvaraju "sliku svijeta" na način razmišljanja lijeve hemisfere. To je fiksna, ograničena slika, a najviše od svega, sprečava otkriće, promjene i

duhovnu evoluciju. Gore od toga je da blokira kreativnost u kozmičkom smislu. Kršćanska crkva je trijumf monoteizma/ lijeve dominacije mozga. Tada je bilo pristalica pravih mističnih tradicija, a vrlo je vjerojatno da je I Isus bio upućen u "Gral", i jedini pravi trag kojeg možemo pronaći o njegovom istinskom djelu su gnostički spisi i sekte koje su nastavile postojati. U samom srcu gnosticizma leži jedan suštinski ženski pogled na svemir, pogled desnog mozga i ovo je bila inspiracija za Katare i alkemičare.

Patrijarhalni svećenici u Rimu su vjerojatno kao agenti Drahomonoidnih bića 4. denziteta sprovodili grozan progon Gnostika i Katara i bilo kojih drugih koje nisu bili u skladu sa njihovom dogmom. Procijenjeno je da trošak dovođenja Europe pod dominaciju kršćanstva bio oko deset milijuna nedužnih života. **Po njihovim plodovima čete ih znati.** "Heroj Grala", koji može biti bilo tko, je onaj koji mora otkriti mjesto susreta između svjetova, gdje on može obnoviti vezu između unutarnje ženske kreativne suverenosti i vanjskog kraljevstva materijalnog carstva. Gubitak zajedništva između božanske ženske vladavine unutarnjeg kraljevstva i vanjskog kraljevstva je ono sa čime se ovdje bavimo. Desni mozak "vlada" materijalnom stvarnosti samo ako je istinski ujedinjen sa ženskim načelom i osigurava slobodu tom načelu.

Izvori i bunari su simboli najmoćnijeg vanjskog izraza izobilja. Pronalaženje Grala je ponovno uspostavljanje ove kreativne moći. U Gralskim pričama, naš heroj, Parcival, mora proći kroz tri faze. Prva je nevino prihvatanje onoga što mu drugi kažu. To je stanje nesvjesnosti o akcijama i djelovanju. Druga je sumnja. Parcival se buni protiv svega što mu je rečeno, jer vidi da mu to samo izaziva više nevolja. Treća faza je kada počinje ne vjerovati ni u šta drugo, osim u ljubav žene. To znači da on konačno vidi ono što je prirodno i vjerodostojnije od Boga, koji je nestvaran, nadnaravni konstrukt lijevog mozga. A to je trenutak u kojem se počinje dešavati magija.

Citat:

"Središnja stvar u legendi o Gralu je da obnova slijedi nakon ceremonijalnog dubokog čišćenja, a ne samo pročišćavanja. Mora se radikalno ostaviti iza sebe sve ono što je prošlost. Stari svijet umire kako bi se novi rodio. Načelo je "Kralj je mrtav, Živio kralj".

"Esencijalna tema Grala, ponavljena u svim Keltskim pričama, je da postoji unija dva načela; Božice i Kralja Heroja. Ovo je temeljno stanje Raja.

"Ali čovjek želi stvoriti raj prema svojim specifikacijama koje sadrže sve poželjne elemente i nijedan od nepoželjnih. Ipak, "svaki put kad Parcival olabavi uzde svoga konja i opusti se u sedlu, prihvatajući da je u redu gdje god da ide, ispadne da je tako najbolje za njega." No, u trenutku kad pokuša preuzeti kontrolu i "promijeniti stvari", nametnuti svoju "superiornu viziju" prirodnom redoslijedu, on se odmah izgubi u pustari.

"Što se tiče Tarota, temeljna poruke Gnostike, Katara i Grala se tu konačno uklapa. "Ljubavnici" je karta ravnoteže, sklada i cijeline odražena u svojoj blizanačkoj karti: umjerenosť.

"I put do Svjetla na dnu lijevo od karti se nalazi između dva vrha - Perce i Val. Parcival je ostao vjeran svojoj istinskoj ljubavi, vjeran potrazi za nečim većim od sebe i nalaženju svoj puta van iz navike da nije u mogućnosti vidjeti istinite teškoće u našem životu. On se uzdao u prirodni poredak stvari i naučio je promatrati i misliti. On je prestao dijeliti život na Crno i Bijelo i pokušavati promijeniti jedno u drugo, on je naučio prihvatići život kao cjelinu

prirode, uključujući i sebe kao duhovno biće i čovjek od krvi i mesa sa obitelji.

"NewAge na Zapadu je postao supermarket za duhovnu robu. Tragaoci očajnički pokušavaju transformirati sebe. Svaki guru, terapeut i propovjednik nam govori da sa samo malo više truda, slanja malo više ljubavi i svjetla, možemo postići štogod želimo, bilo da se radi o oslobođenju, povratku Bogu, Višoj Svjesnosti, psihičkom napretku ili prosvjetljenju ". [Sveti Gral, Malcolm Godwin, 1998]

Što nije u redu sa naporima da se "šalje ljubav i svjetlo" za postizanje ciljeva "svjetskog mira" i "osobnog napretka?" Što nije u redu sa željom da se "vratimo Bogu" ili "višoj svijesti" ili sa bilo kojim iskustvima koja nam jamče "inicijaciju" u što god poželimo? Problem je u očekivanju /ANTICIPACIJI/. Kada želite i očekujete bilo koju od ovih stvari "držeći misli" u lijevom mozgu u očekivanju "da će to postati stvarnim", vi silujete Djevu sa Izvora!

A što ako samo pokušavate "vjerovati da je sve to SADA"? Vjerovanje je funkcija lijevog mozga, ono blokira manifestaciju kreativnosti, jer kreativni desni mozak je također empirijska polovica mozga, koja promatra dihotomiju između uvjerenja/vjerovanja i stvarnosti.

Želja/žudnja je anticipacija. Anticipacija se očitava od desnog mozga kao "u budućnosti, stoga ne SADA", a desni mozak može stvarati samo SADA. Kada želimo/žudimo, imamo "budući objekt" u umu. Desni mozak samo zna za SADA. Ako "želimo ljubiti Boga," mi imamo koncept (lijevi mozak) "budućeg cilja voljenja Boga." Ne može postojati SADA.

Stoga stalno iskušavamo borbe između "Ljubavi prema Bogu" u budućnosti, protiv aktivnog "SADA" u kojem "ne ljubimo Boga." Ako želimo dobiti u lotu i proizvodimo u lijevom mozgu "buduće slike novca koji teku u naš život", to nije sada. Tako je "sada" i dalje u besparici. Ako želimo sreću i stvorimo koncept u lijevom mozgu, imamo "buduću sreću" u umu. A desni mozak očitava nesretnost sada, i to se može očitovati u tisućama nesretnih iskustva.

Po istom ključu, ako "šaljemo ljubav i svjetlo" na bilo kojeg primatelja, mi u sebi držimo koncept "sredjivanja" budućnosti, koji signalizira stanje "nesredjenosti" NAŠEM desnom mozgu SADA, a posljedice se osjećaju u našem životu! Mi možemo signalizirati "kolektivnom desnom mozgu" da "je buduće stanje mira" željeno, dakle, SADA NIJE mirno. A desni mozak stvara SADA.

Citat:

P: Ima li neka kvalifikacija koja se mora ostvariti za nas da bi dobili brojeve na lotu? ima li kakva stvar koju moramo učiniti, ili smisliti, ili reći?

O: Potpuno čista namjera, takoreći neodređeno.

P: Potpuno otvoreno?

O: Bez očekivanja.

P: Naše očekivanje ograničava kanal kad pitamo takvu vrstu pitanja?

O: Da.

P: Mi moramo biti kompletno bezbrižni bilo da ih dobijemo ili ne, takoreći?

O: Veselo-postaje-sretan stav pomaže.

P: Dakle, sve dok brinemo, napeti smo, očekujemo i zakačeni smo na neku ideju, mi ograničavamo tok?

O: Da.

Ali, nadam se da ste primjetili, da NAMJERA nije "anticipacija" ili "želja/žudnja". Riječi bi nam mogle dati trag:

Citat:

Anticipate: ante - prije + capare - uzeti. Očekivati; predvidjati, djelovati unaprijed da se nešto ostvari, itd.

Jasno vidimo povezanost izmedju anticipacije i "vremena".

Citat:

Namjera: čvrsto usmjerena ili upravljenja; fokusiranje uma ili pažnje; zauzimanje; jaka, čvrsta odlučnost prema svrhi ili cilju; volja i odlučnost u vrijeme izvodjenja akcije.

Da li vidimo suptilnu razliku? Čak i ako je nekako semantički, to je dovoljno da razmislimo o tome kako postupamo sa našim "kreativnim potencijalom". I, naravno, vidi se da je "potpuno čista namjera" prilično težak zadatak! Tako vidimo da je ključ DJELOVANJE ODMAH SADA sa namjerom, a ne **imaginarna anticipacija** za budućnost! Cilj, sa primjenjenom VOLJOM djelovanja, koja iziskuje svjesnu pripremu i planiranje lijevog mozga, preko podignute svjesnosti/budnosti desnog mozga, koji radi direktno sa sadašnjim stanjem, rezultirat će u otvaranju kreativnog potencijala koji može promjeniti život.

Citat:

P: L: Dobro, govorili smo ranije večeras o namjeri, i naravno, našim vlastitim doživljajima kod namjera i to je zbilja bilo prilično fenomenalno. Došli smo do neke vrste ideje da namjera, kad se neprestano potvrđuje, da zapravo gradi silu. Da li je to korektan koncept i da li još nešto možete dodati na to?

O: Samo dok očekivanje ne zamuti sliku... nije lagano, ha?

P: Da li je očekivanje akt prepostavljanja da znaš kako će se nešto dogoditi?

O: Slijedi realizaciju, generalno, i nažalost za vas, na 3. denzitetu. Vidite, jednom kad očekivanje dode u sliku, namjera više ne može biti OPD.

P: Očekivanje je želja nečeg za sebe. To je?

O: Da.

P: Dobro, dakle u redu je da se namjerava nešto, ili misliti u smislu namjere, ili nadati se na način namjere, za nešto što će služiti drugome, ali očekivanje se definira više kao privatna stvar.

O: I to donosi realizaciju. Ali realizacija kreira očekivanje.

P: Pa kako da onda navigiramo po toj oštreci britve? Mislim, to je poput hodanja po oštreci britve. Kontrolirati svoj um da ne očekuje, a ipak, da se nosi sa realizacijom i još uvijek zadrži nadu...

O: Mentalne vježbe poricanja, balansirane s čistom vjerom u to, bez predrasuda.

P: Dobro, dakle drugim rječima, jednostavno prihvatiš ono što je u tom trenutku, cjeniti to kao što i jest u tom trenu, i imati vjeru u univerzum i stvari će se desiti na način na koje su se i trebale desiti, bez postavljanja bilo kakvih očekivanja u vezi kako će to i biti?

O: Da.

P: Pričali smo u vezi "oblikovanja budućnosti". On je govorio o oblikovanju budućnosti kao o namjernom aktu oblikovanja nečeg dobrog, **ali bez definiranja momenta mjerena**.

Drugim rječima, dodavanje energije tome pomoću te namjere, ali ne odlučivanje gdje, kada ili kako će se moment mjerena dogoditi. Kad se kvantni skok desi, on se desi sam po sebi, na svoj način. Da li je to koncept s kojim se susrećemo ovdje?

O: Da. Izbjegavajte očekivanje (anticipaciju). To je ključ oblikovanja budućnosti... Njeno izbjegavanje. Kad vas pogodi, to stane.

P: L: Kad nas što pogodi? T: Činjenica da se to dešava.

O: Da, osim ako ne izbacite sva očekivanja.

P: L: Pa to je vrlo varljivo.

O: Ah? Sumnjate... I da,.. vi kreirate vašu vlastitu stvarnost!

Q: Da, ali vi ste rekli da očekivanja pokvare stvari, tako da ne ćelim imati nikakvih očekivanja.

A: Očekivanje nije stvaranje vaše vlastite stvarnosti.

Ako NE-anticipacija otvara vrata kreativnosti u svemiru, što zatvara vrata NEGATIVNIM pojavama?
Imamo li tu neke indicije?

Citat:

Cs: Samo se sjetite da je očekivanje (anticipacija) "majka spremnosti" i obrane.

O: Lekcija broj 1: Uvijek očekuj napad.

Lekcija broj 2: Znaj načine napada.

Lekcija broj 3: Znaj kako da se suprotstaviš istom.

P: Kad je jedna osoba bolesna, stara i nečija majka, jedina stvar koja se može učiniti je brinuti se o njoj. Ali pretpostavljam da je također istinito, da bilo što, što teži tome da izazove smetnju u onome zbog čega smo mi tu, može biti smatrano napadom. Bilo da je to majka koja je bolesna, dijete koje je palo sa bicikla i slomilo ruku. Sve se svodi na nedostatak budnosti i obazrivosti na strani onoga tko je kanal napada.

O: Kad ste pod napadom, očekujte neočekivano, ako će to uzrokovati probleme...

P: Znači, ako postoji nešto što će stvoriti probleme, očekivajte da će se to i desiti.

O: Ali, ako vi to očekujete, vi učite kako "izbjeci", znači, neutralizirate. Ovo se zove budnost, koja je ukorijenjena u znanju. I što radi znanje?

P: Štiti!

Dakle, čini se da odgovor na ovaj dio problema, da kada smo "spojeni" na kozmos preko desnog mozga, i ne blokiramo sposobnost naše kozmičke povezanosti, ograničavajući našu snagu sa maštom koja postavlja granice, sa slikama ili iluzornim konceptima, mi dopuštamo da se dogodi savršena manifestacija rezonance naših vlastitih frekvencija. Prema istom ključu, kada je to potrebno, možemo "zatvoriti vrata" za manipulacije našeg uma, stalnim prikazivanjem svojevrsnog "skeniranja" mogućih projekta našeg sigurnosnog sustava u lijevom mozgu. Mi moramo vjenčati kraljevstvo lijevog mozga, vanjskog, materijalnog svijeta sa desnim mozgom, vladaricom unutrašnjeg kraljevstva.

Ipak, tek kad je Parcival odbacio sve: savjete, opomene, kad je prestao željeti biti veliki vitez u svetoj potrazi da spasi svijet, kad je odbacio Boga kao čistog i dobrog oca ... Ono je našlo njega!

Što je pustara? Da ne možemo prihvatići svijet i sve u njemu, uključujući i sebe, kao savršeno prirodne i savršene upravo onako kako jesu - sa svim dobrom i zlim kao dio prirodne i nužne ravnoteže. Cijelo postojanje je prirodno i onako kako i treba biti u svakom trenutku. Kada prihvate da je sve savršeno, kad prestanete držati Boga kao taoca tako što uzurpirate snagu ženskog načela desnog mozga sa slikama u lijevom mozgu, tada će svijet biti savršen i plodan i vi ćete liječiti ranu pustinje u vlastitom srcu.

Kad bi samo mogli djelovati spontano, bez vjerovanja u nečija tudja uvjerenja, možemo postaviti pravo pitanje za sebe; bez unaprijed stvorenog pojma šta će taj odgovor biti; pitanje bez anticipacije, tada, na čudesan način, u taj jedan tren naš Gral je prazan, a sljedeći tren, ispunjen je sa čudom svega i svačega!

Citat:

Duh Doline nikada ne umire. Zove se mistično Žensko. Vrata mističnog Ženskog su korijen postojanja Nebesa na Zemlji.(Lao Tzu)

I mistično Žensko je Beskonačno More Potencijala, to je Bog koji može BITI, samo kad na vratima ostavimo očekivanja, pretpostavke i opsesije.

Citat:

"Negativno postojanje je tišina iza zvuka, prazno platno ispod slike, tama koju obasjava svjetlost. Praznina je tišina nasuprot kojoj prolazi vrijeme. Negativno postojanje omogućuje čovjeku da bude ono što on jeste. To je ogledalo ogledala. Ne-anticipacija je nemiješanje i omogućuje najsavršeniji odraz stvaranja." (Ibid)